

*Med Mermaid över Atlanten
Och hem igen*

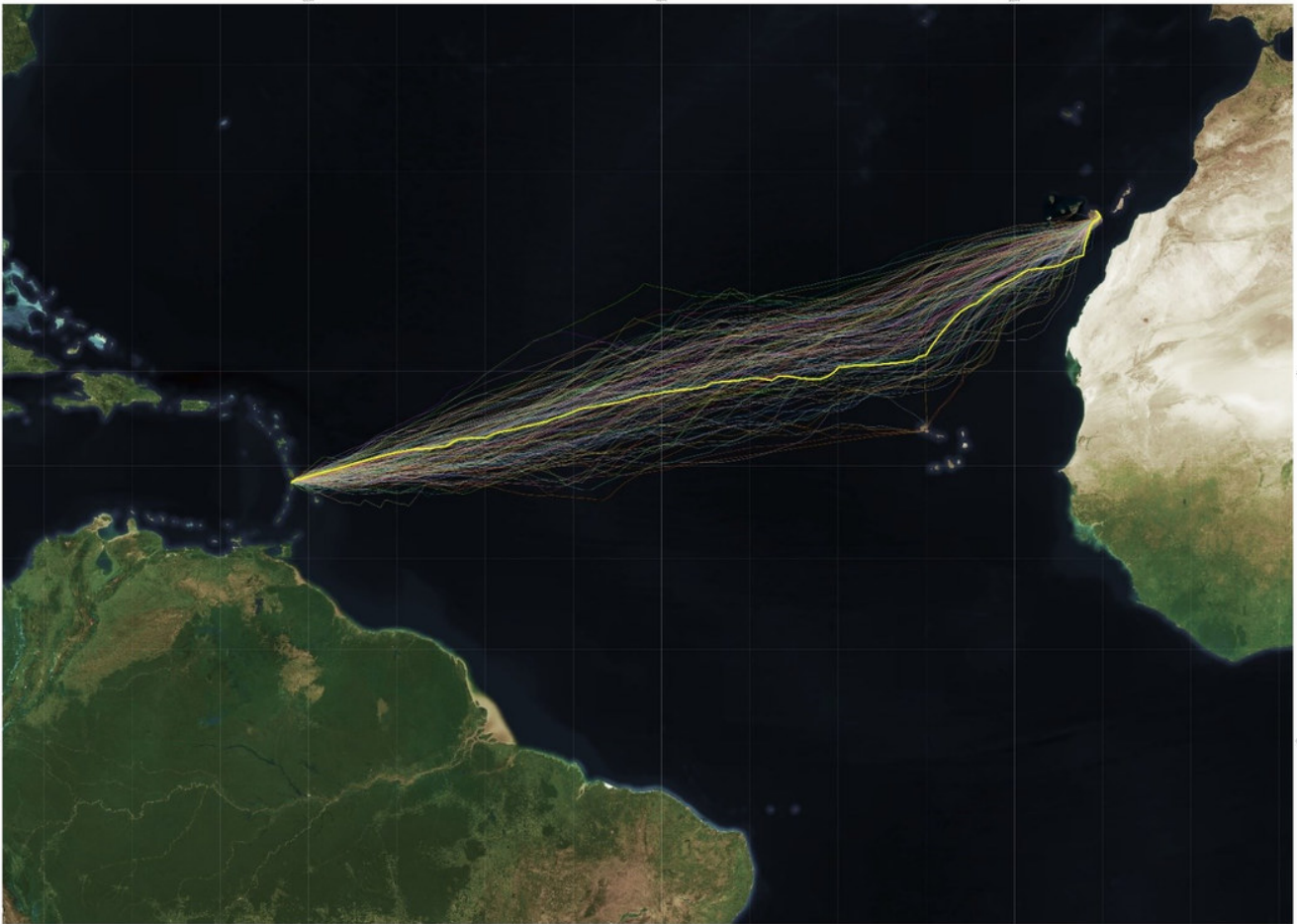

Med Mermaid över Atlanten
och hem igen

Med Mermaid över Atlanten och hem igen

2014-05-16 till 2015-07-02

Mermaid
Atlantic Rally for Cruisers 2014

18 Dagar, 22 timmar och 44 minuter

KAPITEL

	9	SVERIGE
	14	NEDERLÄNDERNA
	17	BELGIEN
	18	FRANKRIKE
	26	SPANIEN
	30	PORTUGAL
	46	KANARIEÖARNA
	62	ARC 2014
	69	ST LUCIA
	70	TOBAGO CAYS
	77	MARTINIQUE
	79	GUADALOUPE
	83	ST MARTIN
	101	BRITISH VIRGIN ISLANDS
	113	US VIRGIN ISLANDS
	146	NORDSJÖN
	200	TYSKLAND
	201	DANMARK

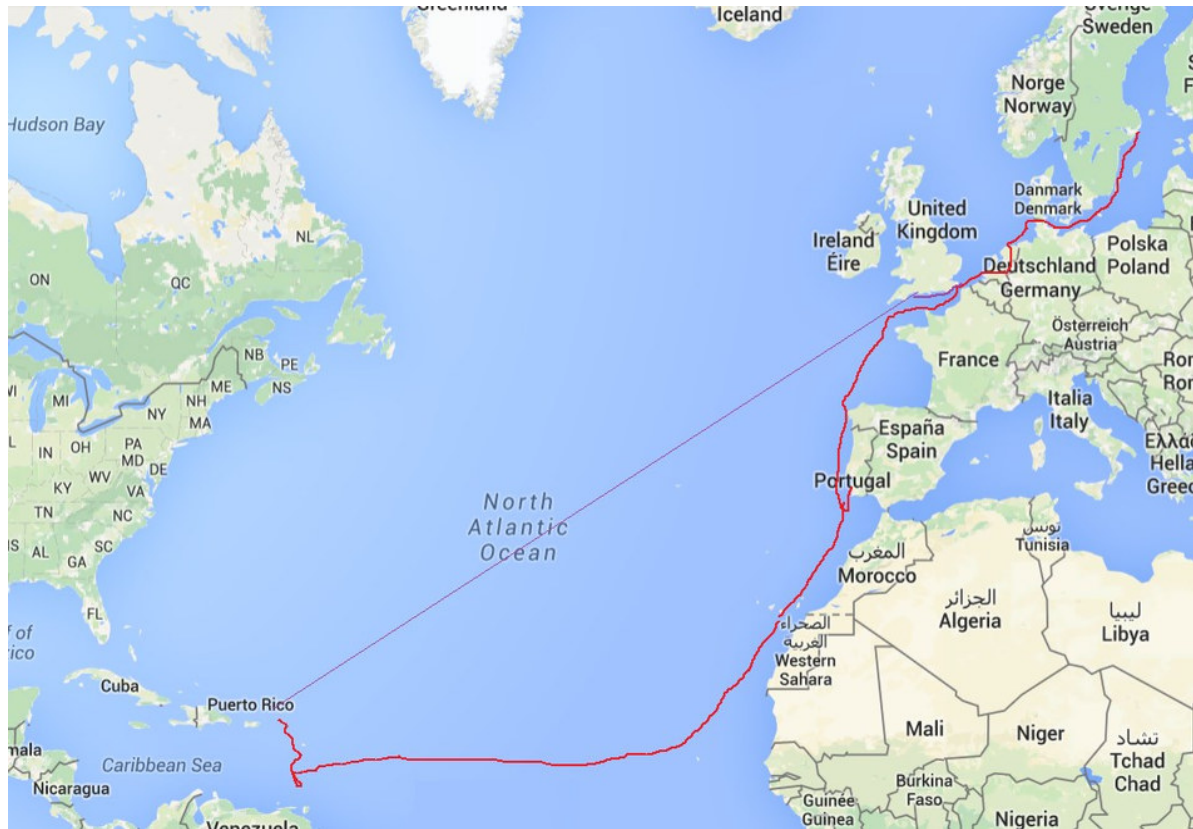
FÖRORD

Det blev en lång segling, men den bästa någonsin. Denna bok är en reseberättelse i fotoform med text från alla Blog-inlägg som Britt-Marie har skrivit under resans gång. Syftet med boken är att återuppväcka våra minnesbilder från vår segling 2014-15 med Mermaid över Atlanten och tillbaka.

Kjell och Britt-Marie
S/Y Mermaid

Vår route

Vår resväg över atlanten. Det röda strecket för eget roder och det lila med Mermaid lastat ombord på M/S Lagos.

Vilka var vi (förutom Britt-Marie och Kjell Backudd)

Under hela resan så var Britt-Marie och Kjell ombord. Med några veckors undantag då Britt-Marie flög hem för att träffa barn-barnen Livia och Sofi.

- Mellan Brest och Lissabon så gästade Gunilla Grumstedt.
- Över Atlanten, ARC och Karibien så gästade Matte Ohlson och Lotta Lundroth-Ohlson
- Mellan Goudaloupe och St Martin så gästade Anders, Ingrid, Livia och Sofi Backudd.
- Runt St Martin så gästade Ulf Backudd och Annika Lindh.
- Runt St Martin så gästade Majlis och Lars Iverlund.
- Runt St Martin så gästade Kåre Larsson och Gisela Lindner.
- Mellan öarna på BVI så gästade Ingrid Larsson och Arne Nilsson.

Avseglarparty - 2014-05-16

Korv, dryck o kramar. Varma lyckönskningar från nära o kära. En fantastisk start. Tack alla!

Så är vi äntligen på väg

Dag ett, Landsort

Behöver vi segla längre? Landsort i solnedgång och en fantastisk miljö. Ett aber, vattentemperatur 8 grader. Inget kvällsdopp.

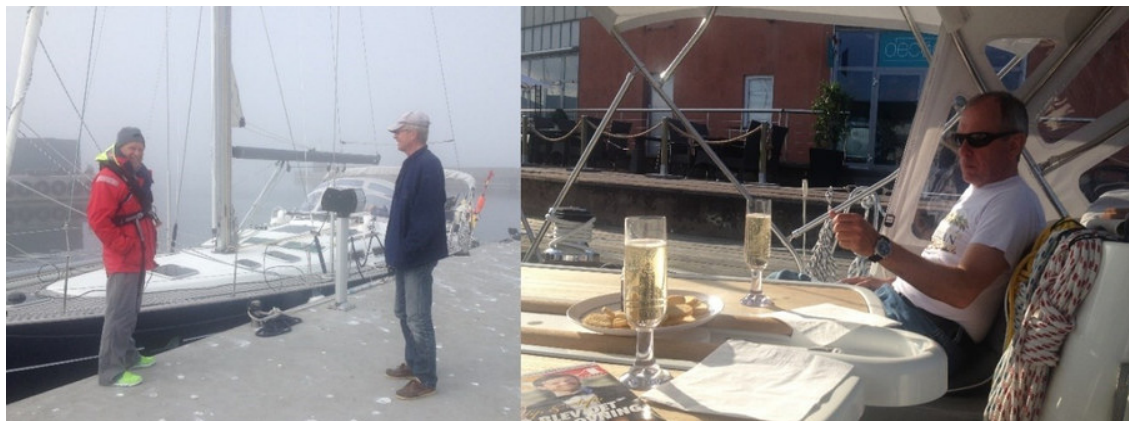
Stuvat o klart - 2014-05-18

Det blev en lång segling i går från Landsort till utanför Västervik. Idag har vi stuvat sista pinalerna och städat. Kjell testar tryckkokaren att få snabblunch. Den är så stor så att den måste stuvras i ankarboxen. Hoppas inte både potatis o kastrull exploderar. I så fall får den till havets botten med ankaret. Kan den fungera som drivankare tro?

Idö
för
gå

Seglarlivets kontraster

Så här olika kan det vara under samma dag. På morgonen, dimma, ruggig kyla och en fågelskiten brygga i Byxelkrok. På eftermiddagen, sol, sommarvärme och skumpa i sittbrunnen i Kalmar. Dock vill jag påpeka att miljöerna kan vara helt tvärtom en annan gång.

Sällskap i hamnen - 2014-05-21

Vi har sådan tur att vi möter Thomas Larsson som transportseglar hem sin nya Dragonfly 32 från Danmark. Med sig har han sin kompis Björn och våra bästa kompisar Ingrid och Arne.

En vecka till sjöss - 2014-05-22

Sakteliga börjar vi fatta att vi har en ny vardag. Vi har seglat (mest gått för motor i absolut bleke) varje dag i en vecka och allt fungerar som det ska. Att vi dessutom fick toppentur med vädret gör ju inte saken sämre.

En liten fripassagerare över Hanöbukten

Ystad - 2014-05-27

Vår goda vän och före detta granne Bente bor numera i Ystad. Vi passar på att inspektera våra respektive bostäder, prata minnen och skratta. Tack Bente för den goda fisken. Den smakade bra på mackan vid en blåsig överfart Ulf som för tillfället arbetar i Lund hälsar på oss. Han går upp klockan 4 nästa morgon för att windsurfa före jobbet. SMHI har lovat 18 m/s kl.5 Det blåser 15-20 m/s i 3 dagar så vi avvaktar.

Varför stressa? Far och son har inte alltid samma inställning.

Vi är i Amsterdam - 2014-06-15

Vi har varit off-line sedan vi lämnade Sverige men i afton är vi på. Ystad, Danmark, Tyskland gick i rask takt. Dåligt med vind har gjort att vi använt järngenuan väl mycket. Bästa seglingen har vi haft i Holland där vi befinner oss nu (Wadehavet och innanhavet Ijsselmeer). Kanalen "Standing Mast Route" har varit en höjdare med vinkande husägare innanför fönstren. I princip har vi färdats i folks trädgårdar. Nu ligger vi i centrala Amsterdam i en idyllisk hamn med namnet Sixhaven. Tro det eller ej men vi vill vara hemma i gamla Svedala på midsommar så vi tar en behändig SAS-flight till Stockholm på måndag. S/Y Mermaid får semester en vecka. Hon har varit så duktig!

Tåg åt fel håll

Hoppade på fel tåg på flygplatsen men det är ju gratis WiFi på tåget så vi hann med att surfa o se lite mer av Holland. Ska nog hitta Amsterdams central så småningom. Lättare att navigera på havet.

Totalt inparkerad - 2014-06-24

Har kommit hem till vår kära Mermaid i centrala Amsterdam efter en vecka i Täby. Hade funderingar på att kasta loss under eftermiddagen. -"Här måste man gå före kl 12.00, sa hamnkaptenen o stuvade in ännu flera båtar.

Willemstad 2014-06-27

Mindre charmiga kanaler i södra Holland. Mycket väntan på broöppning då det är tåg o stora riksvägar.

Nu har vi nått pittoreska Willemstad.

En kanal för varje invånare -

2014-06-28

Vi har vistats i Nederländerna i två veckor. Gått på kanalerna från nord till syd. I morgon räknar vi med att gå sista delen till Vlissinge vid Belgiska gränsen. Där seglar vi ut på Norsjön igen och går ner i Engelska kanalen. Det har varit upplevelserika turer med allt från medeltida städer med små pittoreska kanaler till stora breda industrikanaler med mycket pråmtrafik. Hamnarna vi har övernattnat i har varit små och gemytliga. Vi har även legat på pålar längs kanalen eller som i Oude Wetering precis vid

trottoaren vid en liten pizzeria, helt gratis. Naturligtvis fick vi leverans till båten. Ibland har man fått träna sin förmåga att vänta och ha tålamod då det blivit långa tider vid broar och slussar innan de släppt igenom oss. Vi är otroligt positivt överraskade av gemytligheten i sättet att bo och använda sina fantastiska kanaler. Alla vinkar då man passerar. Både husägare och båtfarare. Hoppas de vinner fotbolls-VM!

Sol och baguette - 2014-06-30

Sista juni gjorde vi en mellanlandning i belgiska Oostende. Badort o fiskehamn med gigantisk strand. Hela kuststräckan är en badstrand med sandrev långt ute till havs.

Dunkerque

Vi har lyckan med oss med vind o ström i rätt riktning samt sol. 1 juli o 30 distans bort befinner vi oss hux flux i Frankrike. Ett avlångt färsk bröd måste inhandlas samt en flaska fransk vin. Har vi lämnat norra Europa nu? Ah, oui, peut-etre.

Styrkvinnan struntade i trafikreglerna

Nu när vi lämnat Belgien kan jag erkänna att jag inte följde hamnföreskrifterna. Hamnarna börjar med långa infarter. Åt sidorna finns små hamnbassänger, slussar och diverse kajplatser. För att få gå ut i utfarten måste man få grönt ljus annars ligger vi fritidsbåtar ivägen för stora fartyg. Aj,aj,aj, sjöfrun på Mermaid tyckte hamnkaptenen var lite töntig så det backades ut lite försiktigt mot rött ljus. Gissa om det blev ett himla liv. En torndönstämman vrålade att jag omedelbart skulle vända tillbaka. Det var bara att bita i det sura äpplet och snabbt luffa in i fritidsbåtsbassängen. Efter lååååå väntan och

några ingående fartyg senare slapp vi ut. Läxan är lärd.

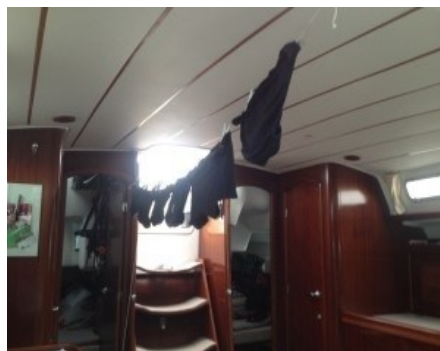
Månens och solens kraft - 2014-07-04

Man blir lika förundrad varje gång. 8 meters skillnad. När man är mitt i processen blir det som en andning . Vatten in, vatten ut. Hamnarna är som champagneflaskor. Vi båtfarare skjuts ut som korkar i hamnutloppen lagom när den första frukosten är avklarad och vi gnuggat sömnen ur ögonen. Då har högvattnet vänt och strömmar ut ur hamnen som en mindre älv. Väl ute i det fria går strömmen söderut så det är bara att åka med. Väljer man 40 distans till nästa hamn har man lagom hunnit till vändning från ebb till flod och vid hamninloppen går det med en väldans fart in. Kanske man skulle ha skippat både segel och motor...?

Vardagsbestyr - 2014-07-04

Vem tror att man slipper tvätta, städa, laga mat o diska, bara för att man lever i sin dröm. Vardagslivet går vidare som hemma men man har anpassat sig. Tex. har Kjell och jag numera sofistikerade svarta trosor och kalsonger. Såja...., vi är praktiska. Svart tyg torkar 4 gånger snabbare än vitt i solen. Det är ju märkligt! Inget regn på en och en halv månad men när tvätten hängs ut så kommer dropparna. Hur många kallingar kan hängas i en 47 fotare?

Underbara vinklar - 2014-07-04

Vi är, efter slö motorgång, på Engelska kanalen, i bleke, i Diepp. Ja jisses... vem trodde att man skulle hamna i ett evigt högtryck utan vind. De gånger vi satt segel kan vi räkna på ena handens fingrar. Nåja, vi sliter inte ut oss och sjösjuka har sjöfrun knappats hört talas om. Franskvinnorna och fransmännen är fantasiska på linjeroch vinklar. (Kanske därför de gör så vackra

båtar) I Diepp's hamn finns de mest häpnadsväckande vinklar och vrår på byggnaderna. Här var det ingen rivningshysteri på 60-talet

Stort, flott o dyrt - 2014-07-07

Befinner oss i Le Havre, på Normandikusten. Här flyter parisarnas egna flod Sein ut. Tyvärr stiger hamnpriserna ju längre söderut man kommer. Nu är vi uppe i Sandhamnpriser men då ingår både el o internet. Seglarskolan hade full aktivitet när vi kom. Några barn fick tom köra vattenskotrar

Våra små hjälpmedel - 2014-07-09

I campinglivet fokuserar man på de basala behoven. Lilla tvättmaskinen som gör grovjobbet och snurrar runt tvätten. Datorn som förser oss med nödvändig information. Jag kan säga att datorn tar mest tid för ibland är det ett elände att vara uppkopplad fast internet ingår i hamnpriset. Hade tänkt blogga i går kväll då vi kom till orten med det svåra namnet "Saint-Vaast-La-Hougue". Kjell hade namnsdag o vi åt fransk roulette-meny på restaurang. Dvs. vi hade ingen aning om vad vi beställde. Det smakade jättegott.

Hemska vågor - 2014-07-11

I går rundade vi udden Pointe de Barfleur för att gå till Cherbourg. 4 knop medström men 10-12 m/s motvind och vågor gjorde att det byggde väldiga brytande sjöar på vissa ställen. Det var bara att bita ihop och intala sig "snart har vi rundat den dj- *x&%# udden". Slå och gå ut från det värsta eländet. Trots att det var 40 m djupt kom sjöarna in i sittbrunnen. Mössor, nackar (vi duckade då de kom) byxor, skor o strumpor, allt blev blött. En gåta är hur våra kuddar i förpiken kunde vara våta. Inte en susning vart vattnet har kommit in. Hela stäven hade naturligtvis varit under vatten men ändå?? Idag tog vi beslutet att gå till Guernsey då det skulle blåsa lite mindre. Många hade skrämt oss för sundet mellan Frankrike och engelska kanalön Alderney. Där sätter strömmen upp till 7 knop i nordlig eller sydlig riktning. Vi lyckades tima vändningen av strömmen perfekt. Alldeles lugnt och fint bar det av i sydlig riktning då vi väl kom ut i sundet. Inte så

tokigt att göra mer än 10 knop över grund.

Jersey nästa - 2014-07-14

Ut från Guernsey i nästan lågvatten strax innan det vände o medström. Sedan bara medåk i 3 timmar till Jersey. Jaha, vi hade bara storen uppe o ändå gick det i 8 knop. Snart lägger vi i backen för att hinna fika och ta det lite easy på havet. Tänk om man räknar fel någon dag och får hela härligheten emot sig... När man närmar sig

hamnloppet blickar vi nådigt upp till hamnkaptenen. Lyser lamporna gröna gasar vi bara in utan att säga något. Vad sägs om ett nytt hamnkontor i Viggan.

Perfekt cykelö - 2014-07-14

Jersey är en fantastisk ö att cykla på. Man får en karta och där står olika alternativ att cykla på. Vill man cykla runt hela ön är det 6 mil. Vi valde att sätta näsan rakt norrut och då blev vi bara lite svettiga på våra minicyklar. Med lite tur finns det alltid en pub med lunch i en lämplig vägkorsning. Kanske att det blev 2 mil. Inga problem med rumporna. För två år sedan i Visby, köpte vi överdrag till våra sadlar som är fyllda med silikon. Observera vänstertrafik.

Bretagne eller Brittany - 2014-07-16

Tillbaka till Franska fastlandet efter Guernsey och Jersey. Britterna kallar franska sidan för Brittany. Jag drabbades av sjösjuka på vägen från Jersey i går. Tog en sjösjuketablett under gång och ville bara sova. Kjell fixar mat, båt och segling. Snacka om att man känner sig oduglig. Dessutom blir jag på ett fasligt dåligt humör. Tur att jag har en tålmodig kapten. Vi gick till den pittoreska byn Lezardrieux som ligger 10 sjömil in i en flod. Efter en trött promenad tinade skepparinnan

upp. Idag var det en underbar segling i smult vatten. Vi drog om alla som hade gått samtidigt från Lezardrieux och vann förstén till bryggorna i Roscoff. En sprillans ny och modern hamn. Där hittade vi ett plagiat av berget på Lilla Nassa.

Roscoff, au revoir - 2014-07-17

Vaknar av strålande sol och en fantastisk vind som blåser åt det hållet vi tänker segla. Ändå är vi tveksamma för klockan 16 ska en åskfront passera nordvästra Bretagne- kusten. Vi bestämmer oss för att hinna fram till bryggan innan det brakar loss.

L'aberwrac'h, bonjour - 2014-07-17

Vi hann! Kl. 15.30 sladdar vi in till bryggan med blytunga moln hängande bakom husen i byn. Vi använde järngenuan sista timmen så vi loggade 10,5 knop på GPS:en. Lagom då vårt sittbrunnstält är uppspänt sätter blix och dunder i gång. Ostronodlarna bekymmrar sig inte. Jobbet måste skötas. Samma sak för de hamnvårdar i sina gummijollar. Trots regn och rusk, lotsar de varje inkommande båt till en båtplats. I varje fransk hamn har vi alltid blivit mottagna av engelskspråkiga ungdomar som är jättetrevliga och hjälpsamma.

Tidig morgon - 2014-07-17

Har lärt känna Michael och Ingrid på den svenska båten Idun som fotat oss.

Godmorgon söndag - 2014-07-20

Idag ska vi lämna Aber-Wrach när tidvattnet börjar strömma ut kl. 13.00. Vi har legat här i 3 dagar o myst. Hoppas att dimman lättar innan vi ska gå. Nästa hamn blir Brest där vi ska plocka upp vår vän Gunilla (GU så förstår somliga) som ska hjälpa oss över Biscaya.

Söndag, mitt på dagen - 2014-07-21

Dimman lättar på bara några minuter, vattnet vändet i ett naffs och så är vi på gång igen. Fin segling i 35 sjömil och så angör vi Camaret-Sur-Mer.

Camaret-Sur-Mer - 2014-07-21

Först på onsdag plockar vi upp Gunilla på Brest centralstation. Därför passar vi på att ligga två nätter i Camaret, handla, promenera och tvätta. Många har sagt att detta är bästa hamnen för att starta färden över Biscaya. Vi får se hur det ser ut på torsdag. Gunilla får en rivstart i så fall.

Nya kontakter - 2014-07-21

Seglarlivet bjuder på nya kontakter hela tiden. Vi har setts i några hamnar utmed vägen och börjar vinka till varandra på ett igenkännande sätt. Så är det plötsligt trevligt att få personer som man känner sedan "länge" intill sig. Tyska paret Axel och Gisela i "Rote Gruetze" anslöt i Camaret.

Nya utmaningar - 2014-07-23

Har legat 3 dagar i Camaret för att vänta in Gunilla. Underbara vandringsleder upp till utsikten över norr Biscaya. Där, bakom näset. Imorgon bitti har vi tänkt göra slag i saken och testa oss själva genom att korsa Biscayabukten. Om vi inte gillar läget i dessa 3 dygn finns det ju ingen anledning att fortsätta över Atlanten. Enligt prognos så ska vi ha medvind hela tiden så jag tror att vi kommer att trivas i vår Mermaid.

Gasten - 2014-07-23

Nu har hon äntligen kommit! Gunilla, en klippa i stiltje och storm. En kollega som jag har känt i 35 år. Vi har upplevt det mesta tillsammans i både motgång och medgång.

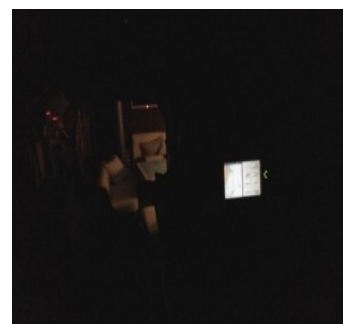
Biscaya, here we come - 2014-07-26

Vi kom i väg klockan 6 på morgonen samtidigt som fiskarna gick ut med sina båtar. Sedan gjorde vi inte så mycket mer än övervakade Mermaid och spanade på delfiner. En fantastisk upplevelse att få se de stora flockarna komma farande genom vattnet. Kjell och Gunilla passar genackern utan allt för stort besvär.

Vi delade in natten i 3 timmars pass. Klockan

23.00 var det mörkt och så var det becksvalt till 06.00 på morgonen. Eftersom det är så kort tur över hinner man aldrig anpassa sig till passrutiner och nattvak. Den sköna världen fanns där nere i det svaga ljuset. I sittbrunnen var det mörkt, småkyligt och ensamt. Vi var alla ganska trötta då vi kom fram.

Landstigning på spanska kusten - 2014-07-26

Marina kontrollcentralen i A Coruna. En mäktig byggnad i hamnen.

Gunilla skriver: Efter 53 timmar på Biscaya kom vi fram utan någon sjösjuka.

På kvällen gick vi till en välbesökt medeltidsmarknad i den gamla delen av A Coruna där man kunde få lukta på olika matvaror tex tjurtestiklar och korvar.

Grannar

Tänk sådan tur vi har! Tack vare hamnvärden blir vi placerade bredvid den svenska båten med det

franskklingande namnet "Vagabond des Mers". Vi

lär känna Anette och Lennart. Kan man tänka sig, vid hamnkontoret stöter vi på Michael från "Idun". Ingrid har åkt hem för att jobba men Michaels bror Martin har mönstrat på. Vi turas om att ha "stormöte". Tre båtar blir tre kvällar med gott vin och tilltugg.

Vila och utflykter

Nu har vi bestämt oss för att turista lite mer och inte bara fara fram i vågorna. Dag ett blir det promenader för att få fart på fläsket. Längst ut på A Corunas udde står Herkules torn. En fantastisk skapelse från romartiden som fortfarande används aktivt som fyr. Restaurerad under decennier och tillgänglig för allmänheten som museum. Efter att

ha travat i alla trapporna upp till Herkules boning kände vi oss tvugna att doppa tårna i det svalkande havet.

Galicien

Spanien består av självstyrande regioner. A Coruna tillhör Galicien. Gallernas gamla hemvist. Dag två hyrs en behändig Seat som tar oss till inlandet. Mellan kullar och berg på centrala landsbygden ligger Santiago de Compostell, pilgrimmernas mål och mening. Staden är underbart vacker och välbevarad. Spanjorerna tar hand om sitt kulturarv. Vi förundras av storheten, prakten och guldet i katedralen. Spansk stormaktstid. Hur mycket blod, svett och tårar har fått rinna för detta? Är det självaste inkaguldet som är utkavlat på altarskåpet och kanske de vill ha tillbaka sitt kulturarv?

Allvar eller skoj?

Vi befinner oss i katedralen och upptäcker i ena flygeln, en port ut till ett litet torg. Där hittar vi månglare, tiggare och barnfamiljer. Men vad nu? Är det prästerna som har blivit byxlösa? På balkongerna tronar manligheten i all sin

prakt. Gunilla som är konstintresserad upplyser oss om att detta nog kallas för installation.

Sista dagen i Coruna

Dag tre. En glömd baddräkt i bagageutrymmet ska hämtas vid hyrbilsfirman . Det marina livet studeras mer ingående vid bryggan. La Coruna har gett oss positiva minnen för livet.

Torsdag-runt hörnet

La Coruna ligger lite öster om rundningen av udden som leder söderut mot Portugal. Nu vill vi vidare runt hörnet. De förhärskande vindarna är nordostliga så vi seglar på och mår bra. Ett litet sjösjukepiller till skepparinnan och så blir hon slö och medgörlig till de flesta segelsättningarna. Kjell och Gunilla sköter hela ruljansen när skeppsfrun tar en tupplur. Spanien är bergigt och kuperat i denna del av

landet. Därmed blir det också floder, så kallade rias med djupa vikar. De liknar nästan fjordar. Uppgrundningen sker i lagom takt vid flodmynningen så vid ca 6 meters djup kastar man i ankaret. Tidvattnet är (knappt så man bryr sig) runt 3,5 meter. Vårt nästa mål är Camarina vid en sådan Ria. Vi ankrar upp vid en nästan norrlänsk kust. Vackert så man blir tårögd. Strax efter kommer våra goda grannar från Coruna och efter dem kommer ytterliggare en svensk båt Katrin. Vilken svenskkoloni! Kvällsljuset är fantastiskt. Vattentemperaturen är inte lika rolig, 13 grader.

Fredag-söderut - 2014-08-01

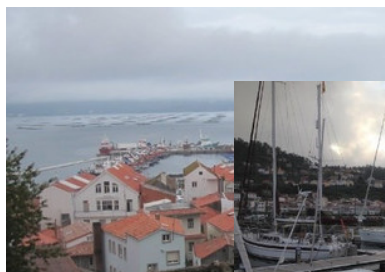
Nu har vi passerat Spaniens västligaste punkt: Cabo Finisterre. Navigeringen är enkel. Amerika till höger, Europa till vänster. Däremellan väldigt mycket vatten.

Kjell har spanat på Mermaids undre regioner och konstaterat att zinkanoderna är borta. Nästa hamn blir Muros som har lyftkran god för 100 ton. Inga problem, efter fikat på eftermiddagen är hon på väg upp för en snabb justering. Spansk ung kvinna med "fötterna på jorden" hjälper oss. Inte en snäcka eller havstulpan. Bottenmålerskan från i våras får godkänt.

Muros, mysig

Muros är en mysig liten by som klättrar längs bergssluttningen. Hamnen är nybyggd med väl tilltagna fack. Det känns som man har satsat stort på att ta emot oss fritidsseglare i de flesta städer. Stora fiskodlingar ute i fjorden så det är fisk på menyerna. I staden går vi många promenader i de små gränderna. Regnskurar

under dagen men vi slinker in i en bar för att ta skydd. En och annan kall öl blir det.

Galicien, en pärla - 2014-08-04

Sista dagen i Galicien går vi till Bayone. Staden som Columbus landsteg i efter att ha återvänt från den Nya Världen. Fyra öar, klassade som nationalpark bildar en skyddande barriär mot Atlantdyningen på vägen söderut.

Vi försökte i det längsta att skaffa det tillstånd som behövs för att få ankra för natten på den största, Isla Ceis. Tyvärr var det söndag och ingen byråkrat jobbar då och de skulle ha minst två dagar på sig att sätta stämpeln på ett papper eller skicka e-mail.

Så kan det vara.

Hur som helst så är Galicien vackert. Bayone har en underbar riddarborg med utsikt över hamnen.

Portugal - 2014-08-04

Så har turen kommit till Portugal. Sista gästflaggan vi har med just nu, hissas. Landskapet blir lägre, byggnaderna högre och samhällena vi ser från havet avlöser varandra utan att man ser var den ena staden börjar och den andra slutar. Stränderna är långa men det är inte många som badar då det fortfarande är kallt i vattnet. 16 grader. Povoá de Varzim blir vår natthamn. Tvätten bör skötas. I hamn hinner man bara lägga till, äta och handla ny mat. Sedan sover man sött till nästa tidiga morgon.

5/8

Europas längsta sandstrand? Vi har seglat i 2 dagar och sett stranden kontinuerligt. Nu tar vi en promenad för att gräva ner tårna i den mjuka sanden vid Ria Aveiros. Kjell och jag passar på att fira 40 år sedan vi träffades.

Fiske förbjudet - 2014-08-07

Vi lämnar Aveiras delta där vi legat på svaj invid ett militärflygfält. Inga flygplan att titta på. Kanske nerlagt? Sömnig by med sura glassar men lugnt och fridfullt innanför några pirar. I det stora hamninloppet är det fiske förbjudet enligt sjökortet. På vår väg ut, är tidvattnet på väg in. Vi förstår att portugiserna vill passa på att fånga middagen som följer med strömmen in.

Nazaré - 2014-08-07

62 distans söder om Aveiras, seglar vi in mot hamninloppet. Vi njuter av utsikten in mot Nazaré som gömmer sig bakom klipporna med en fantastisk strand nedanför. Hamnboken förevisar små ynkliga skitbryggor med fiskdoft för visitors. Här har vi ingen lust att stanna någon längre stund. WiFi fungerar bara på morgonen så nu gäller det att skriva innan vi lägger ut. Eftermiddagens hamn blir Porto de Peniche.

Delfinerna - 2014-08-08

Vi spanar efter ryggfenor mest hela tiden och när vi sett dem, kommer de för det mesta fram och kollar oss. Det pirrar i kroppen inför mötena. De simmar med båtens fart 7 knop och hinner lätt med svängar under båten. Vi har träffat dem nästan varje dag. Ibland bara en snabb inspektion av några få eller en mamma med unge som visar oss för den. Roligast är när hela gänget simmar med oss ca 10 min. Någon vänder sidan till så att den kan se på oss. Det är magiskt att få se luftblåsan från delfinernas utandning innan de går genom vattenytan för att andas in. De är så nära att man skulle kunna ta på dem om man hann.

Peniche - 2014-08-08

tog oss ut ur hamnen.

Gårdagens promenad gick ut på udden som vi tidigare rundat. Storslagen utsikt över Peniche Dagens vy över staden gav inte mycket. Vi väntade i 4 timmar innan vi

Cascais, lördag-förmiddag - 2014-08-09

var nöjd med utsikten. Gunilla sitter nog och drömmer om utsikten från Helagsfjället. Vi förstod att det är själva

Äntligen!! Sommarvärme och bad. 19 grader i vattnet.

Nu är vi i Cascais. Tjusigt men dyrast hittills.

Några trevliga engelsmän rekommenderade hamnen även om den är dyr. Förvisso ingick en flaska portugisiskt vin i hamnavgiften. Förmodligen var det tänkt att dricka bra många så man inte ser ut över relingen. Suck, ingen av oss

staden som är pittoresk. Efter en snabb frukost tog vi oss i land. Vi lät oss gå vilse bland de underbara gränderna. Till slut kom vi till stadsstranden. Nu var det bad som gällde så vi körde ut Mermaid från betong- bunkern och la oss på svaj.

Lissabon lördag-eftermiddag - 2014-08-09

Efter badet föjde vi med tidvattenströmmen in till Lissabon. Bron över floden Teijo. 60 meter hög. Gjord av galler så det var ett otroligt oväsen från bron när bilarna körde där. Det lät som en enorm bikupa. Fördelen med båt är att man få se städerna från sin bästa sidor.

Lissabon - 2014-08-11

Hela söndagen turistar vi runt i Lissabon. Vi blir

förälskade i staden. En rundtur på övre våningen i en gul buss gör att man får se det mesta av city. Många trappor upp till Castela S. Jorge är mödan värd i värmen. En helg i Lissabon kan varmt rekommenderas.

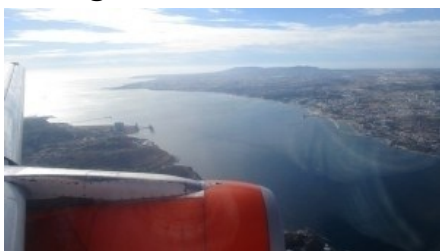
Städning och semester - 2014-08-11

Nu var det dags för semester. Från och med den 11 till 29 augusti åker vi hem och firar vårt barnbarn Livia som fyller 3 år på lördag. Gunilla som har seglat med oss i nästan tre veckor, är duktig på att veckla ihop sig för att storstäda i innersta skrymslet. Så fint har det aldrig varit förut. Tack för alla goda luncher, middagar och all hjälp

med övrigt som hör båtlivet till. Vår kära sommarstuga får vänta på oss i Marina Parque das Nacoes. En lugn och mycket trivsamt hamn en bit in i floden Tejo.

28 augusti - 2014-08-29

Vi har varit hemma i Täby, röjt ur och hyrt ut vårt hus. Hälsat på barn, barnbarn, syskon och

kompisar. Inflygningen till Lissabon. Mynningen till floden Tejo har vi seglat in och här kommer vi att segla ut. Akvedukten i Lissabon, byggd på romartiden.

Mermaid, vårt hem - 2014-08-29

Nu har vi ingen mer bostad än Mermaid. Huset är uthyrt. Första dagen går vi igenom förråden och anpassar båten till två personer igen. Kjell har räknat till 64 måltider under sofforna i salongen. Gästhytten får förvara ett storsegel, täcken och kuddar samt mina skor och sjökläder. Jag har fått den stora äran att exportera en hederlig svensk dagisförkylning till Portugal. Det är 29 grader varmt så jag fixar lite, vilar, dricker vatten och så kan man ju alltid blogga. Kjell monterar nya extra travare till inre förseglet. Jag har tagit fram överseglingkort över Portugal, Spanien, nordvästra Afrika, Madeira, Kanarieöarna. Allt på samma kort. Ett lågtryck längre norrut på Atlanten kommer att ge oss motvind de två sista dagarna in mot Madiera som vi hade planer på att gå direkt till. Istället fortsätter vi nog söderut längs den portugisiska kusten i morgon och avvaktar vinden i slutet på nästa vecka.

Kvar i hamnen - 2014-08-30

Förkylning gör att vi tar det lugnt i hamnen. Platsen är betald till på fredag så vi väntar att lägga ut tills jag känner mig lite piggare. Hamnpersonalen försöker få fåglar att överleva i hamnen. Andungarna utfodras o skyddas tills de är tillräckligt stora. Fiskarna kalasas gärna på en nykläckt unge. Mitt på dagen måste även hamnkillarna vila i hettan. Tänk att toaletter och duschar kan vara så trevliga. Alltid välstädat och snyggt.

Läskiga maneter som bor under båtarna.

Semesterlunk - 2014-08-31

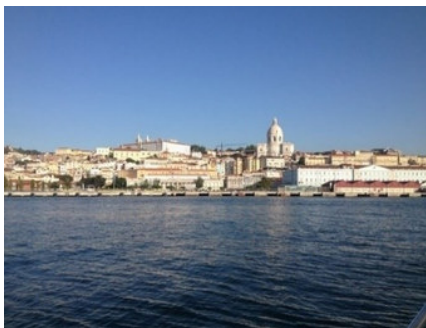
Vi hade kunnat gå iväg i morse men det var så skönt att sova länge. När det kändes för att lätta ankar, var vattnet för lågt för att komma ut ur hamnen. Vad gör det. Vi har låååång

semester Vi besökte Europas största akvarium, 10 minuters promenad från båten. Det var väldigt imponerande och fint. På eftermiddagen var det dags för lite sömnad. Solen vräker in genom plexiglasluckorna och gör dem heta. Kraftig plast med kardborre blir ett bra skydd.

Observera min gamla Hugin symaskin från 1978. Går som ett urverk. Så här praktiskt och fint blev det på luckorna.

I morse gick vi upp tidigt för att komma iväg då tidvattnet vände utåt. Äntligen har vi brutit vanan att ligga still. Vi tog farväl av ett fantastiskt Lissabon i morgonsol.

Vasco da Gama vinkade åt oss från sin stenstod. Kanske för han visste att vi skulle till Sines där han är född. Han slog rekord 1497 och seglade 6000 sjömil utan att se land, från Västafrika till Godahoppsudden för att finna vägen till Indien.

Valar o delfiner - 2014-09-01

Nu till det bästa med dagen. Först en grupp med delfiner som vi i och för sig sett förrut. Dessa skilde sig med sin storlek. Nästan skrämmande stora då de simmade intill båten. Sedan kom valarna, närmare bestämt grindvalar. Små för att vara valar men större än delfinerna. Först mötte de oss och simmade framför Mermaid. Svarta som sot och torpedformade. Min första reaktion var, "vem ska väja, hen eller jag?"

Därefter vände flocken tvärt och följde skrovsidan. Dessa underbara djur!

Sines, 2 september

Hela Atlanten utanför och helt blankt. Ändå suger det och rycker i båtar och bryggor

Gästbryggorna ligger innanför den vänstra piren med ett hamnkontor som har öppet dygnet runt. Vi förundras varje gång till hur mycket personal och vackra hamnkontor det finns till förhållandevis de få båtar det ligger i hamnarna. Världsrekord i antalet måsar. De fanns överallt. På vattnet, tapetserar varje sten och pir, ockuperar badstranden och fyller luften. Det märkliga var att de var alldeles tysta, ända till

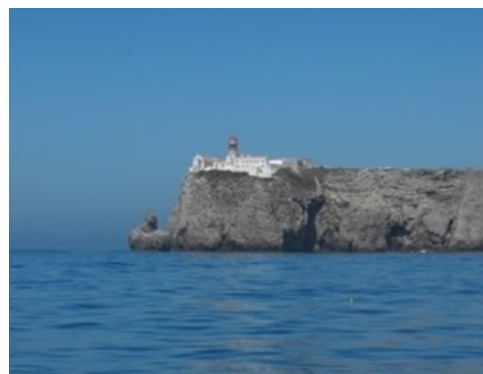
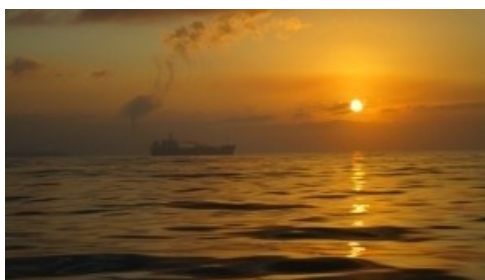
en fiskebåt kom in. Då blev det liv i luckan.

Lagos - 2014-09-03

Nu ska vi gå i 76 distans söderut från Sines. Däremellan finns inte en enda hamn att gå in till utmed kusten. Startade 7 på morgonen i fuktdis och en trött morgonsol. När vi passerade fartygen på redde, åt vi frukosten. Helblankt hav genererade 8 timmars motor.

Hur vi än spanade såg vi inga delfiner. Gäsp...långtråkigt, minsta fågel gjorde att man slet fram kameran.

Till slut rundade vi Europas sydvästligaste udde, Cabo Sant Vincent.

Sista biten in mot Lagos infart fick vi en fin segling i 8 m/s. När vi skulle angöra bryggan blåste det 10 m/s mitt inne i stan. Servicen är utmärkt. Två (2)! hamnkillar står och tar emot på bryggan, en tredje har tankat båten och den fjärde har tagit emot oss i en magnifik byggnad, producerande tonvis med kvitton och papper. Uppenbarligen har Mermaid bidragit till arbetstillfällen i alla fall.

Vi gör absolut ingenting - 2014-09-04

Lagos hamn. Ganska dyrt men välordnat, turistanpassat och väldigt trevligt. Tidigare har vi i princip gästade gamla fiske-passagerar-hamnar som kompletterats med hamn för fritidsbåtar. Nu är vi i värsta sol-o bad industrin vilket är fri från fiskdoft och färjetrafik. Lyx och flärd med majoritet av briter.

ARC har varit här och förhandlat så vi får bada gratis i marinans hotellpool. Äntligen vågar vi simma flera meter utan att frysa ihjäl. Trots de nordbor vi är, gillar vi inte de kalla strömmar på 15-16 grader som hela tiden har följt vår väg. Jag måste hela tiden borsta bort Luther från axeln och intala mig att det är tillåtet att bo med sjöutsikt runt om och inte göra ett vettigt handtag om dagarna.

Dags att putsa - 2014-09-05

Nej nu får det vara nog med latandet. Mermaid ser förskräcklig ut i skrovet. Det går bara att putsa tidigt på morgonen innan solen har hunnit runt till den sida som man kommer åt från bryggan. 3 lager på vissa ställen för gelcoten är snustorr och suger som ett läskapper. (Hoppsan,

gammelvarning. Vilka yngre vet vad ett läskapper användes till.) På eftermiddagen är det dags för ny sorts puts. Små putsarfiskar som kalasar på död hud måste testas. Arma krakar. Ska mitt skinn vara gott och näringsfullt till ett helt stim? Kjell vägrar sticka ner en fossing. Å andra sidan har han alltid babylen hud på fötterna så det finns nog inget att äta där.

Vi ligger still

Det berömda högtrycket över Azorerna har bytts ut till ett lågtryck. Det ger syd till sydvästvindar vidare söderut så vi avvaktar fortfarande. I går sol och cykling. I dag, dimma och lite regn. Hamnpersonalen kör inspektionsrunda flera gånger om dagen.

Olle och Lillan från Stockholm har landat på samma brygga som vi. De ska också vara med på ARC. Kul!

11/9, födelsedag

Kjells födelsedag inleds med en jolletur. Strax utanför hamninloppet finns häftiga grottor och raukar.

På eftermiddagen är det dags att "Skypa" med barn och barnbarn.

På kvällen träffar vi nyfunna vänner som alla på ett eller annat sätt känner många av våra "gamla" vänner och bekanta. Flyg är den gemensamma nämnaren.

Fast - 2014-09-16

Med facit i handen skulle vi naturligtvis ha tutat i väg till Madeira eller Kanarieöarna direkt från Lissabon. Det hade blivit lite vind, små vågor och svag motvind på slutet. Efter två veckors väntan på den perfekta överfarten blir det bara sämre och sämre. Hög sjö, skaplig motvind hela vägen och dessutom regn. Nu ser det ut som vi bör vänta en vecka till, minst.

Summering av fyra dagar 12-15 september. Livsstilsfarten går på tomgång. 12/9. Tittat på den fantastiska utsikten mot väster. 30 grader varmt. 13/9. Tog jollen till stranden och provade en nybörjarskärm för kitare. Sonen har skänkt den till oss. Tack Ulf! 14/9. Cyklar runt bland kullarna för att se något bortom turiststråken. Minimal städning utanför det egna staketet men man är duktig på att odla grönsaker, apelsiner och vindruvor. 15/9. Tog tåget till nästa stad Portimao, 20 minuter bort. Ganska tråkig stad. Vi ville genast tillbaka till vårt Lagos.

Åsa, Lillan och Britt-Marie. Kjell håller i kameran. Tack för supertrevliga kvällar!

Oceanseglarklubben - 2014-09-17

Vi är alla medlemmar i oceanseglarklubben. I vintras träffades vi på föredrag och kurser i klubbens regi. Nu ses vi igen i Lagos hamn. Olle, Maggan, Olle, Tommy (bakom Olle), Dan,

Sista dagen i Lagos? - 2014-09-20

Vår förhoppning är att vi ska komma iväg i morgon söndag. Vi har legat i Lagos i 17 dagar för att vänta på icke motvind. Det har varit otroligt långsamt vissa dagar och otroligt trevligt många kvällar. OSK, oceanseglarklubben har till slut haft 15 medlemmar samlade i samma hamn samtidigt. I går kväll "minglade" vi i Mermaid. Från vänster till höger: Skepparn Kjell, Dan, Maggan, Margareta, Lars, Lillan, Olle, Sune, Erja, Åsa, Mary, Erik, Olle och Tommy.

Kanarieöarna nästa - 2014-09-21

Nu far vi. Efter 17 dagar i hamn tar vi minsta anledning att sticka. Solen skiner, det kanske kommer att blåsa "icke-motvind" och vi är taggade. Bloggen återkommer då vi är framme på Lanzarote. Ca 5-6 dagar. Bilden är gammal så numera har vi packat ner mössorna. Kanske att vi måste använda dem i natt.

Överseglingen - 2014-09-28

Här har vi precis gått in i sundet mellan Lanzarote och Isla Graciosa.

Vi har haft en fantastisk översegling som gick på 4 dygn. Det började med bidevind därefter halv vind och tillslut plattläns. Ett 50-tal delfiner tog farväl av oss utanför Lagos sedan gick dagen ut på att anpassa sig till ett liv till havs dygnet runt. Det gick väldigt fort. Man kan fråga sig vad man gör? Seglar och bara är i nuet! Kjell tränar på sextanten.

Innan solen gick ner, åt vi middag och förberedde segelsättning för en natt med mindre segel så att

den som sov skulle få vila i fred. Vi delade natten i 3-timmats pass med början klockan 22.00. Mitt sista nattpass slutade kl. 0700 strax innan solen gick upp. Lilla spöket Laban och hans kompisar visade sig på himlen.

Nattens vind var rakt bakifrån och svag så det var omöjligt att segla med dyning som får seglen att slå fram och tillbaka. För att komma fram på morgonen och inte mitt i

natten tuffade vi sakta i 4 knop för motor. Det blev en perfekt angöring. Klockan är 9 på morgonen och vi har lagt oss på svaj efter 4 dygn vid Isla Graciosas enda tillåtna ankarvik.

Så skönt att få vila ut i naturhamn och ta sig ett riktigt morgondopp i det klarblå vattnet. Vi är helnöjda med vår översegling och vår Mermaid som skött sig exemplariskt.

Civilisationens olika sidor - 2014-09-28

Isla Graciosa är ett naturreservat. Först hade vi tänkt ligga som mest en dag och sova ikapp men det var så underbart att få landa mjukt och stilla efter den hälsosamma meditationen till havs så vi stannade en dag till. Som mest blev det 15 båtar som låg på svaj. Samma dag fast lite 34 distans senare på södra udden av Lanzarote, sitter vi vid ett bord med vit duk och ett glas kall cava. Golver gungar och vinet slår till snabbt och skoningslöst. Slut på hälsoresan.

Bortskämda - 2014-09-29

Kjell råkade bita sönder en bit av en tand till frukost. Därför är vi kvar ännu en dag i Marina Rubicon. Tandläkare var det lätt att hitta så det är inget synd om honom.

Marinan håller sig med egen pool så vi har det super trots en tand mindre.

Äntligen napp! - 2014-10-02

Seglar från Gran Tarajal till Morro Jablo längs Fuerteventuras kust. Kjell slänger alltid i en krok efter båten men nu är det första gången det nappar. En överlycklig skeppare vevar på rullen så gott det går. Supertungt men vi får aldrig se vad det var för ett tu tre har fisken halkat av kroken. Det kankse berodde på de enklare torskdragen från Biltema hemmifrån. Vi har fått tips om att man måste ha dubbla krokar.

Det var inte riktigt Kjells fångst, men man kan ju titta.

Vårt delmål uppnått - 2014-10-04

Igår lämnade vi Morro Jablo, Furteventura för Gran Canaria En fin segling rakt västerut med nordlig vind.

58 distans senare är vi framme i Las Palmas. Härifrån går starten med ARC rallyt (Atlantic Rally for Cruisers) den 23 november. Målet då är Rodney Bay, Santa Lucia. Det skulle vara lite kul om vi kom fram 13 december, på Luciadagen men det blir nog några dagar senare. Ca 20 dagar tar det att segla över och då går man för motor om det inte blåser och så

länge dieseln räcker.

Vi har fått en fast bryggplats så vi sticker nog ut på dagsturssegling eller till Teneriffa när vi känner för det. Nu ska vi komplettera Mermaids utrustning

och fixa smått och gott.

Dagens händelse - 2014-10-04 21:34

Nu ligger vi i marinan och kan inget annat. Dagens rysare för Kjell var när han besökte herrtoaletten. Rena Jurassic Park nedanför toastolen. Vem vill möta detta vidunder till kackerlacka? Den största han sett påstår han.

En promenad på stan och vi hamnade på Olof Palmes gata. Olof Palmes garage fanns också. P:et till hälften sosserrött men med högeravridning på pilen. Dock verkar trenden vara nedåtgående. Libre i grönt måste betyda lediga platser i regeringen. Kanske svårt att hitta lämpliga miljöpartister? Det blir nog omval till våren. Las Palmas ligger på ett näs där hamnen är på den lugnare östra sidan. Tyvärr med bullrig bilväg och stora fartyg. På motsatta sidan är det hotell, restauranger och kvällssol.

Vi vandrade vidare och kom till den "andra sidan" dvs västra stranden där Atlantvågorna vråker på och med ungdomar och en och annan "äldre" som vågsurfade. Vi nöjer oss med samma dyning ute till havs men betydligt enklare att hantera. De är så otroligt långa att de inte känns som ett problem.

Man får inte vara pettig - 2014-10-06

Skepparinnan vill ju ha allt perfekt. Därför klagar hon på den plats Mermaid har, för att trafiken hörs. Här tar vi jollen och lämnar Mermaid för att inspektera den nya platsen vi fått. Allt verkar lovande en liten bit längre ut i hamnen. Ve och fasa!! En genomsunkig stålbåt innehållandes en tandlös fransman skulle bli vår nya granne. Dessutom har han en vindgenerator som viner

något så infernaliskt att det inte går att

konversera. Vi tar tillbaka vår "gamla" plats och hoppas att hamnkaptenen går med på det. Vi åker runt och tittar vad det finns för original i hamnen. Den ena värre än den andra. Att de flyter är ett under. Strömlinjeformen lyser med sin frånvaro.

Till sist den grymmaste båten i hamnen. Win Win, en finskbyggd Baltic 108. Inget lull-lull här inte. Bara design och vitlaserat teakdäck. Det finns en båt för alla smaker (och plånböcker)

Heltidsjobb - 2014-10-07

Visst är långsegel livet häftigt och romantiskt. Man måste komma ihåg att det kräver en hel del jobb om man inte vill hamna i

sunkiga raden. Ett blått skrov är bara fint då det är nypolerat. En hel dag har gått och vi har bara klarat av skrovet ovanför den vita randen. Hänsyn måste tas till sol och temperatur. Därför görs det helst på förmiddag och sen eftermiddag. Det finns andra jobb som inte är så roliga men ändå måste göras. Kjell står INTE och kräks på toaletten. När solen är för varm för att polera passar Kjell (definitivt inte jag) på att byta jokerventil. Om den är gammal, strömmar obehagliga saker tillbaka till toastolen från septiktankkröret. Du är en hjälte Kjell!! Tack för att du gör detta utan att ens knorra.

WinWin - 2014-10-10

Idag har vi fått mail med foto från Memaid´s förre ägare Mats Johansson. Han har naturligtvis samma smak som vi. Mermaid är vackrast sedan kommer WinWin. Han har fotat denna 108 fot (33 meter) långa uppenbarelse hemma i Fjällbacka. Här är WinWin på väg att backa in till sin plats här i Las Palmas.

Tre män och en kvinna har vi sett, i likadana blyertgrå tenniströjor, som serverar detta skepp. Så är det en som har en vanlig smutsvit t-shirt och som bara åker med. Kan det vara bossen?

Vandring - 2014-10-14

Ett underbart svenskgäng som bor i Las Palmas av och till, har bjudit in oss på vandring i bergen. Vi börjar med lokalbuss som tar oss till San Mateo. Där ska vi byta till en annan buss som tar oss ännu längre in och

upp i bergen. I San Mateo är traditionen i detta glada gäng att man går till ett café och tar en carajillo (kanarisk kaffekask=kaffe+konjak) medan man väntar på att nästa buss ska gå. Vandringen är bitvis ganska tuff. Pekka som leder oss är 75 år och går fortast av oss alla upp för branta sluttningar. En häfnörande utsikt mot norr och Las Palmas. Stenbumlingen uppe till höger om trädet är Gran Canarias högsta punkt. Vi kommer att somna sött ikväll.

Strandsatta - 2014-10-15

I dag har vi tagit upp Mermaid på varavet i Las Palmas för att fixa roderlager och bottenfärg. Personalen är otroligt försiktiga och noga och hela anläggningen är ren och snygg. De har vårt fulla förtroende. Däremot är det inget kul att bo i en båt som står på land men det måste göras. Vi räknar med 3 till 5 dagar med betong som underlag. Svettigt och bullrigt men allt är både billigare och lättare att göra på den här sidan Atlanten hävdar de som vet.

Varvsarbetare - 2014-10-17

Kl.08.00 startar jobbet och håller på till 13.00 då alla tar siesta. Sedan är man igång

igen till solen går ner. Jag har bottenmålat och tycker det får räcka för i år. Rolgigare saker kan man hålla på med. Rodret har lyfts av och nytt lager monteras på. Det var duktiga killar som gjorde jobbet snabbt och effektivt.

18-24 oktober - 2014-10-25 00:35

Lite smått och gott vad som hänt Mermaid sjösätts igen med nymålad botten, glittrande propeller och blänkande skrov. De varma vintertäckena kommer väl till pass som slingerskydd och skänks påpassligt till varvet. Nu är det 24 grader på natten. Läskig brand i hamnen. Allt gick väldigt fort och det började i kablarna. Tur att det inte var på natten. En ny vandring i bergen med makalösa utsikter. Jobbigt men härligt.

Pekka fyller 75 år och vi blir bjudna på kalas. Sång och hurrarop på kajen. Därefter paella och vin på Sailors Bar. Jättetrevligt. Av oss fick han ett Skepparspel, gjort av Carina Norberg hemma i Täby. Vi tar en tur med jollen för att få lite fläkt i den 30 gradiga värmen. Ute i stora hamnen hittar vi den blivande långfärdsseglaren.

Utflykt, 25-28 oktober - 2014-10-29

Man boar in sig, hittar till välkända affärer, loggar lätt in på internet, tittar på TV på kvällen, pratar med grannar, osv. Precis som hemma. Det har redan blivit tre veckor i en varm hamn i Las Palmas. Nu måste vi lossa för förtöjningarna, ta oss i kragen och komma iväg en stund. Det blir en trivssam segling med en svag ostlig vind ner till södra kusten på Gran Canaria. Eftersom vi har betalat många pengar för hamnplats i Las Palmas satsar vi på svajliggning som är gratis i de nya hamnarna. Där det är en tillräckligt djup inbuktning i landskapet så har man gjort någon form av hamnpir. Annars är det bar rå kust som inte ger något skydd. Nu ska här fiskas! Kjell har inhandlat ett nytt fiskdrag. Agnen är sött rosa med silvergitter i. Snacka om leksaker för "riktiga karlar". Dock är fiskarna inte så dumma att de går på detta. Arguineguin blir vårt stopp. Härifrån ser man turistindustrin breda ut sig ända bort till Puerto Mogan. Det är varmt och vi hoppar i från båten flera gånger om dagen. Underbart härligt! I bakgrunden skymtar man Teneriffa med sin topp på 3700 meter. Dit är det 50 sjömil, ca 9 landmil. Nu ska det erkännas att även "en riktig kvinna" känner för att shoppa något icke-livsviktigt. I Kina-butikerna, som finns i alla städer, hittar man allt från plastscedar till klänningar. För 90 kronor får man en modifierad kökshandduk som passar en rundare kropp med praktiska fickor. Det ska vara luftigt och svalt i år. Jag känner mig inte riktigt lugn på landbacken när vi lämnar vårt

flytande hem, fastsatt med ett ankare och inget mer. Från stranden på väg tillbaka, upptäcker vi att vinden slagit om 180 grader. Nu blåser det 7 m/s rätt in från havet. Mörkret kommer snabbt. Mermaid har försetts med ledslingor runt sittbrunnsbordet så hon lyser på ett annorlunda sätt än de andra båtarna. Vi avvaktar i sittbrunnen och vid 23-snåret dör vinden lika plötsligt som den kom. Även om det inte blåser på natten så blir den ingen bra sömn. Klockan tre på morgonen kommer dyning som gör att man måste hålla i sig i bingen. Vi går tillbaka "hem" till Las Palmas då det ljusnar.

Dags att vandra igen - 2014-10-31

Vi tar oss till vandringlederna genom att åka lokalbuss. Bara det, är en upplevelse på de slingrande vägarna. Här är gänget som är på gång igen. Kjell, Per, Peter, Pekka, Jacki, Elisabet och Bitte. Vi har tagit oss till samhället Teror. Vandringen tar ca 4 timmar. Stigen är bitvis smal och det är ganska brant på vissa håll. Matsäcken äts med

andakt inför utsikt över "Jungfrudalen" Alla gårdar vi travar förbi har en skällande hundflock. Kanarieöarna ska ha en egen ras som är avlad för att jaga kaniner. Vi tror att det är denna hund. Vi hittar vildväxande fikonträäd, kastanjeträd och björnbär. En hel måltid plockas hem.

Fikonen fylls med chevrèost, lindas med serranoskinka och gratineras i ugnen. Kastanjerna rostas och dessert blir björnbär med grädde, mums!

Seminarier - 2014-11-14

Föreläsningar om meteorologi, bunkring, medvindssegling och ABC för ARC.

Underhållande och tänkvärt om överfartssegling.

Det är dags för genomgång av sextanten. Tur att solen skiner för annars är man vilse.

Nu drar vi igång förberedelserna

I dag vill vi sätta

igång med bunkringen.

Nedräkningen kan

börja. Dagen börjar

med en stilla och fin

morgon. Det berömda fruktnätet har åkt upp.

Trodde aldrig att det

skulle komma upp i vår båt för det är så fult men vi

ska härbergera 100 äpplen någonstans så vi börjar med detta. Cykling till Hiper-Dino och så startar vi med läsk, juice och toapapper. Tack och lov kör affären ut allt till båten. 250 båtår ska bunkra.

Dagen slutar med party. Vi svenskar dansar och släpper loss i ett hörn så tom personalen kommer och vill vara med. Kl. 23.00 är rösten slut och vaderna krampar. Rena motionspasset.

Invigning med parad - 2014-11-16

Idag invigdes ARC-rallyt officiellt med parad. 29 länder är repre-senterade. Vår fanbärare hyllade Tre Kronor. Hans kapten heter Mats Sundin även om han inte spelar

hockey på elitnivå. Mermaid har fått en trogen suporterskara: Nina, Britt-Marie, Majlis, Jan, Kjell och Lars är så glada och tacksamma för uppbackningen hemifrån.

Full besättning - 2014-11-18 18:42

17/11. Lotta o Matte landade på utsatt tid. Trots lång resa var de väldigt pigga.

Sailors Bar som första besök var ett måste. 18/11. Vi gör en rivstart med seminarier om vikten att

kolla sin rigg samt nödlägen och vad man ska tänka på. Därefter blir det promenad till hamnkontoret. Matte gör studiebesök och tycker att Viggan klarar sig utan liknande staty.

Nu har skeppen anlänt och de får endast plats på bensinbryggan. Tur att vi tankade för två dagar sedan.

Vigbyholms Båtklubb? - 2014-11-20

Jobb måste göras. Matte kollar riggen och tejpar skydd på spridarna.

Tusen och en natt. Alla varianter Matte, Gisela, Kåre, Kjell, Arne, Brittmarie, Majlis, Lars, Ingrid, Lotta.

Snart redo - 2014-11-22

Vatten i kölsvinet ska svampas upp, band att fästa alla lösa lådor måste sys.

Resfeber. En dag kvar. Kjell, Lotta, Matte, Brittmarie

22/11 Mer att göra

Dagen börjar med tvättstugan kl 06.00. Där står fyra karlar och har just klarat av maskintvätten. En svensk kille, Göran från Norrtälje segelsällskap, har gått från nattens disko direkt till stortvätten.

Beundransvärt. Lotta och jag storhandlar (igen), därefter blir det skepparmöte, leverans av varorna till båten, leverans av frukt och grönt till båten, besök av Sören (Rödluvan där hemma) och Birgitta, drink och middag med vännerna från Sverige. All frukt tvättas och packas om i plastbackar. Fördäckar'n från Fastnet Race har fått nya arbetsuppgifter. Nu gäller det att bära ombord och stuva vitaminerna.

Nina Birgitta, Sören o Ingrid

Matte, Gisela, Kåre

Lars, Arne o Kjell

Majlis, Jan o Nina

Äntligen dags - 2014-11-23

Någonstans på Atlanten 19 57.21N 30 13.84W

Sitter på vaktpass i mörkret mitt på Atlanten. Seglen spirade som "butterfly" och vinden in ryggen med 10 m/s. Vinden är varm och vi forsar genom vattnet med 7 knop.

Havet är stort och vi ser inga andra båtar fast vi vet att det finns ca 500 andra segelbåtar på Atlanten. Vi har dock haft radiokontakt med några andra svenska båtar. Idag hade vi besök av ca 20 delfiner och Igår mötte vi en flock grindvalar på ca 20 meters avstånd.

När vi har lagt ut vår krok efter båten så har vi fått fisk varje dag, dorado eller guldmakrill på flera kilo styck.

Livet är toppen och alla i besättningen mår bra.

Lotta respektive Matte till rors.

Laddningen glömdes en dag. Helt plötslig gick inte motorn att starta. Samtliga batterier var helt tomma. En hel natt körde vi med bara handstyrning och kompass. Batteridrivna julbelysningen från IKEA installerades på toaletterna och ledlampor från Clas Ohlsson var toppen. Tur i oturen så var det fullmåne utan ett moln på himlen och skaplig vind som gick att styra i. Kjell lyckades till slut koppla bort alla batterier utom ett som laddades med ett portabelt elverk som han så klokt stuvat ner.

Vi har nu infört fiskeförbud, för vi vill inte äta fisk varje dag.

Tur att någon bryr sig om vår vätskebalans.

Summering av ett tredimensionellt liv - 2014-12-12

Vi har levt i lustiga huset i snart tre veckor. Allt går, framåt, bakåt, åt sidorna, upp och ner. Segling första veckan: Vinden kunde bralla i ganska ordentligt under vissa tider och vi var osäkra på hur hårt vi ville pressa Mermaid. Inget fick gå sönder då vi hade så lång sträcka framför oss.

Segling andra veckan: Eviga diskussioner och ständigt laborerande med segelsättning för att slippa slående och bånglande från tygstycken då vinden blåser 5-6 m/s och vågorna är höga. Skära upp för att få seglen att stå? Sätta gennaker eller genua? Bommar ut eller in? Storen för liten eller för stor? Åsikterna var dubbelt så många som antalet personer ombord. "Vem har tid att läsa en bok" undrade vi.

Segling tredje veckan: Nu har vi en stadig passadvind så vi kör "butterfly" och glider med på plattlänsen. Alla bommar och segel är hårt surrade i utspänt läge för att inte slå.

Då mörkret kommer kan en person rulla in segel om det blåser för mycket och rulla ut igen. Spirbommarna är fixerade så de får peka rätt ut. I dag, näst sista dagen har vi roat oss med Carinas Norbergs Skärgårdsspel och bara flyktigt ägnat seglen en tanke. Båtskötsel:

Matte gör riggkontroll varje dag. Kjell gör vatten varje dag. Lotta gör städning och allmän prylogorganiserande varje dag. Brittmarie ser till kylskåp, grönsaker, frukt, ägg mm. varje dag. All plast klipps sönder i smådelar i sopsäck och matrester komposteras i havet. Loggbok ska föras, batterier laddas, solceller riggas och torkas fria från allt salt.

Fiske: Lotta och skepparinnan vägrar äta mer fisk trots fantastiska rätter med guldmakrill, dorado och tonfisk. Då sista tonfisken skulle halas in, gick hela spöet sönder så nu är allt lugnt och fridfullt. Tänk vad korv och potatismos kan smaka bra (också). Mathållning: Mat, mat, mat. Tack vare de eviga rullningarna bränner vi kalorierna i samma takt som de inmundigas. Sol och värme: 34 grader i båten 28 grader i vattnet. Badplattformen används till att svalka fötter och ben med en stadig tamp knuten runt magarna. Underhållning: Vi har varandra. Alkohol fria "sundowners" börjas det med redan efter lunch. Sömn: Nattskiftsjobb för alla fyra i tre veckor. När man ska sova, studsar kojen runt så vi längtar alla efter en fridfull hamn.

Målgången

Målgång:

Lördagen den 13 december 2014, Luciadagen, är vi framme vid Santa Lucia!!!

Luciadagen efter en sömnfri natt!

Äntligen framme! Efter en natts Luciavaka kom vi i mål precis då det började dadas. Välkomstkommitén från ARC tog emot oss på bryggan med färsk frukt och en flaska rom. Allt har gått

fanatiskt bra men det är guppiga vardagar till havs. Nätterna har känts evighetslånga då man bara kunnat sova i kortare perioder. På förmiddagen blev det minilucia från "Take Off" med pepparkakor. Vilken lyx att få sitta vid ett stilla bord och dricka en kall öl.

Vardag i hamnen - 2014-12-16

Vi ha bytt startbatteri och inverter. Lämnat tvätt och fått levererat på samma dag. Städat båt och spolat av allt salt. Handlat nya bikinis, fiskespö, mat och putsmedel mot rost. Den lokala frukthandlaren säljer och levererar vid båten. I söndags gick vi ut o lade oss på svaj för bad och fläkt. Göran och Sigge från "Cluck" hälsar på och inspekterar "Mermaid".

Riggkontroll - 2014-12-17

Matte i masten för riggkontroll och passar på att ta bilder över hamnen. Jollebryggan från ovan för alla som ligger ute på svaj. Utsikt mot söder in mot byn.

Tobago Cays - 2014-12-17

Besökte paradiset Tobago Cays,

Här erbjuds man seglarmat, "all time high".

Vad kan man önska mer? Atlanten och Hästkorevet bakom udden.

Sämre kan man ha

Matte och Lotta i sin rätta miljö

Britt-Marie och Kjell poserar framför Atlanten (Afrika bakom ryggarna)
Norra viken på Mayreau

Efter det fantastiska strandhugget i Tobago Ceys landade vi i den Norra viken på Mayreau.

Shopping var det enda som påminde om civilisationen. Det fanns ett övergivet hotell på ön.

Julafton på Bequia - 2014-12-24

Firade julafton i Admiral Bay på Bequia.

Så här kan man ha det på julafton.

Glögg, pepparkakor samt tomteluvor.

St

Vincent

Juldagen tillbringas i the Blue Lagoon på södra St Vincent. Hamnkaptenen blev överlycklig då han fick ta emot ett VBK-märke av en arbetskollega från Sverige. Trixit att ta sig innanför revet. Utprickade kanalen är bara 1,8 m djup så vi lotsades av en "locals" in i sydvästra revöppningen med dödskallemärkning enligt hamnboken. Chris Doyle skrev "vad ni gör, så försök inte att gå in i den oprickade rännan". Det var det vi gjorde o det gick!

På mitten av St Vincent hittade vi den underbara viken Cumberland Bay. Den är så djup att vi äntligen kunde gå in med stäven mot stranden och lägga häckankaret. En liten flod rann ut med lite kallare sötvatten som lade sig som en svalkande hinna ovanpå saltvattnet. Den natten sov vi gott med "bara" 24 grader i ruffen.

Santa Lucia igen - 2014-12-30

På väg norrut. Den 6 januari ska vi byta besättning på Guadeloupe. Vi landar åter på Santa Lucia efter att ha tagit en tripp söderut via St Vincent. Första hamn blir Marigot Bay. En djup vik omgärdad av mangroveträsk som klassas som "hurricane hole".

Ingen båt har gått förlorad där i orkan, sägs det. Det är segelbåtsdjup ända in till buskarna. Vissa flytetyg ser ut att gå förlorad ändå pga vanskötsel. Vi väljer att ligga ute i den yttre viken för att få fläkt och slippa myggor.

Martinique – Nyårsafton 2014

Rocher de Diamant och Ponte Diamant.

Nyårsafton i Grand Anse D'Artlet

Selebert besök av Gunnel och Lars
Tornerhjälms.

Iles des Saintes

Några fantastiska öar där inklarering sker i Cafet när ägaren är hemma. Urtypen för miljön i TV-serien "Döden i paradiset". Vi missade dock "Dwayne".

Gouldaloupe - 2015-01-04

Lotta och Matte ska snart åka hem. Vi kommer att sakna dem.

Allt uppätet

Kylskåp o frysen är tom.

Några lökar har klarat sig ända från Las Palmas, hängandes på utsidan av Mermaid i en cykelkorg.

Affärerna stängda för att det är söndag.

Bästa resturangen får mätta våra magar.

Man blir blöt om fötterna när man går in.

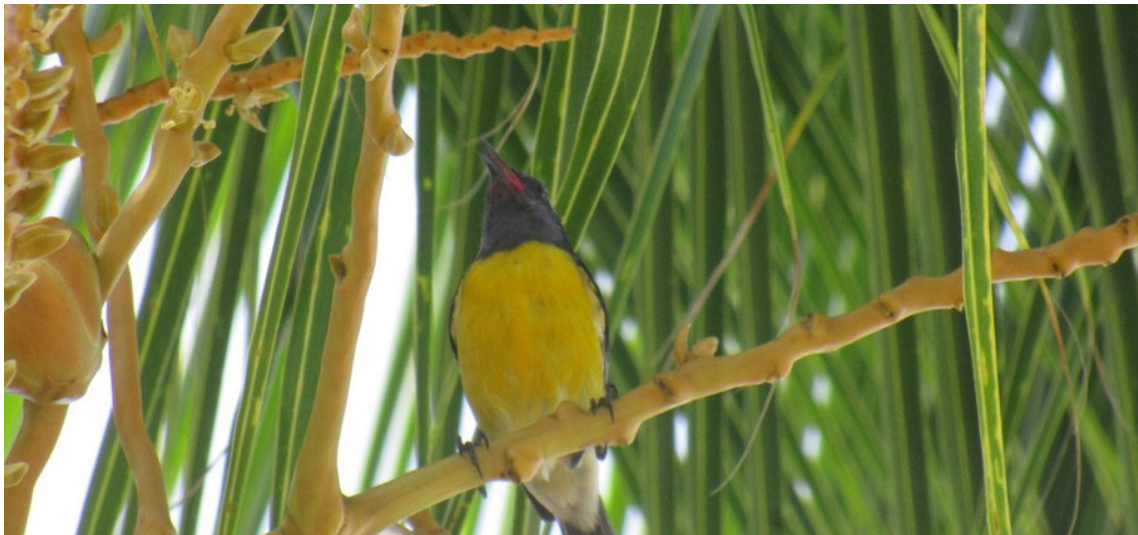
Marina Riviere Sens

Antigua – English Harbour

Lite svårt att hitta båten. Grannen om vår styrbordsida hade kammarorkester på fördäcket under middagen.

St Barth

Lite kul med svenska namn på gatorna. Synd att Sverige sålde ön till Frankrike.

Intensiva dagar - 2015-01-18

Anders med familj har varit med oss i mer än en vecka. Roligt men ovant med småbarn ombord. Efter några dagar har de och vi vant oss vid varandra och sjölivet.

För att undvika sjösjuka flyger barnen och föräldrar till St. Barth.

Vi tar oss dit i 3 meters vågor och har ett fungerande sjösjukeplåster bakom örat. Till Sant Martin tar det bara två timmar med Mermaid så alla är med. I Simson Bay Lagoon dit vi går in för att övernatta är det äckligt många lyxbåtar uppradade. Det finns ingen hejd på storleken. I förgrunden Steven Jobs "iBoat"

Nästan hela familjen - 2015-01-20

Nya besättningsmedlemmar. Ulf o Annika kommer med flyget från Göteborg för att vara med i två veckor. Anders o Ingrid, Livia o Sofie ska mönstra av lite senare. Vi saknar Martin annars är hela familjen ombord för en dag.

På dagen åker vi till Maho Beach som ligger under inflygningen. Man kan tro att vi aldrig har sett flygplan förut.

Anguilla - 2015-01-21

Nanight, Ulfs företag i Göteborg, tillverkar fantastiska dyklampor. Alla dykare blir otroligt intresserade tack vare att de lyser så starkt och så länge. Dock började dagen med storfångst innan vi kom fram till Anguilla. Barracuda, som en lokal tjänsteman sa var giftig. Det blev ingen fisk till lunch.

Innan vi gick in i Road Bay passerade vi världens näst största privata lyxbåt "Eclipse". Ägd av en ryss. (Säkert ihopknegade pengar från kolgruvan i Sibirien, eller...) Anguilla har många marina nationalparker. De får endast besökas under dagen. Prickly Pear ligger ca 5 distans nordväst ut från Road Bay på Anguilla. På vägen ut med Mermaid, såg vi botten på 18 meters djup. Tillbaka i Road Bay vid solnedgång och fantastiskt ljus. Tyvärr är den svalare tiden så kort innan det blir mörkt.

Bästa födelsedagen - 2015-01-23

Strax utanför Road Bay (Anguilla) ligger Sandy Island. En ö ungefär lika stor som ett större fartyg. Runtom ligger perfekta snorklingsrev. Dagens utflykt. Först blir det bad sedan jolle in till stranden. En fantastisk lunch i den lilla, lilla restaurangen. Languster förstås.

Ulf och Annika förbereder kitarna. Tyvärr blåste det för lite för kiting. Tänk om tiden kunde stanna upp en liten stund. Sittande på akterspeglen kan man inbilla sig det.

Crocus Bay - 2015-01-24 00:28

Lugnt och tyst....?
Igår kväll var det liv i luckan i vår jolle då vi åkte in och ut till strandens restaurang. Som belysning hade vi Ulf's dunderlampor.

Fiskarna blev helvilda och hoppade runt oss. Helt plötsligt hamnade en nålfisk bland våra fötter. Den var en halvmeter lång med sylvassa tänder. Ulf blev biten i tummen och jag fick en rispa i handen. Gissa om vi skrek. På vägen tillbaka visste

vi vad som kunde hända så när fisken kom flygande emot oss skrek vi ännu högre. Värre än spökhuset på Gröna Lund. Få båtar och ingen skrånande musik från barer vid stranden i alla fall. 20 min promenad för att handla det nödvändigaste i byn The Valley Anguilla är ett drömmöte. Besökande båtar hålls i schack med hjälp av (höga) avgifter och hårda regler på in-och utklarering.

St Martin, Anse Marcel, HAJ! - 2015-01-27

Seglingen från Anguilla tillbaka till St. Martin var lekande lätt. Fiskelinan åkte ut så fort vi passerat alla marina parker. Ulf som är fiskmagnet drog ca 5 kilo tonfisk direkt. Jättefisken var redan död då vi fick den ombord. En haj hade försökt sno den genom att hugga den i stjärten. Första kvällen låg vi på svaj i viken Anse Marcel. Vi rensade fisken och kom på att

vi skulle försöka locka fram en haj genom att hänga ut fiskrenset när det blev mörkt. Ulf's magiska dyklampor sänktes ner i vattnet och så kastades det ut fiskrens och blod. Det kom en liten haj! Ca 1 meter lång som högg en rejäl bit och försvann som en oljad blix. Vi var så upphetsade att vi glömde ta kort just då. Det enorma tonfiskhuvudet fick hänga i ett snöre rakt ner under akterspegeln. Det var helt borta på morgonen. Det måste ha varit en STOR fisk som slukat hela den skallen.

Ance Marcel Marina - 2015-01-27

På morgonen går vi in till Ance Marcel marina via muddrad kanal som ligger längst in i viken Anse Marcel. Hela anläggningen ägs av hotellen som är av lyxklass. Vi passar på att njuta (igen). Allt är dyrt i Karibien även det som är sunkigt. Därför är de exklusiva ställena mer prisvärda. Ska man ändå betala en väldans massa pengar kan man lika gärna göra det på lite lyx och flärd. Anders och Ingrid med barnen, har sin sista dag i paradiset. De tar hyrbilen och kommer och hälsar på oss. Vi får en alldeles egen liten hydda att luncha i vid stranden.

Seviken är naturligtvis ypperlig.

Sofie, släkten Backudds yngsta tuffing.

Ulf fyller 33 år - 2015-01-27

Ulf och Annika bor en vecka till hos oss på Mermaid. Kiting är en av favoritsysselsättningarna. Hur kan ens barn bli så stora o förståndiga...?? Som förälder ligger man i lä helt plötsligt. (Ganska skönt) Annika är en hejare på kitesurfing.

Fullt upp - 2015-01-28

Har man inte jobb så skaffar man sig.... Till den finaste surfing-kite- och paddelvik åker Ulf och Annika. Lite obetänksamt lämnar de

plånböcker och telefoner i bilen. Naturligtvis är det någon som tar sig in i hyrbilen och stjälar alltihop. Här i buskarna stod bilen. Nästa steg blir att ta sig till polisen. Kjell provar på att "skaka galler" på polisstationen medan Ulf o Annika får "sitta inne" och avlägga rapport.

Två gånger var vi där eftersom

registreringsnummret på bilen inte överensstämde med hyreskontraktet. -"Har Monsiur Backudd stulit bilen?" undrade polisen. Suck..... Allt ordnade sig kl 17.00 eftersom polisen ville gå hem. Så är det

dykdags. Dykbåten är förtöjd nära, på nästan samma brygga som Mermaid. Ulf tar med sina egentillverkade dyklampor. Alla som jobbar med dykning blir väldigt intresserade. Det blir succé.

Chefen vill ha. Annika klarar sina sista utedyk för att få dykcertifikat. Grattis! Man får inte glömma tvättjobbet. Fördelen i den här hamnen är att maskinen är utomhus i skuggan. Jag kan sitta i båten med ett glas bubbel och se när tvätten är färdig. Kikare är ett bra redskap.

Ulf och Annika åker hem - 2015-02-01

Efter två veckor ombord på Mermaid tar de flyget hem till kalla Göteborg. Vi släpper av dem i hamnen Fort Louis, i Marigot Bay. Lite längtar de efter hunden Aldo. Annikas mamma Anette har varit reservmatte. Tillsammans har vi haft det skönt på ön Tintamares stränder och vatten.

Ett tynsikt barhäng vid hotelletstranden

i Ance Marcel. Världens godaste drinkar.

I bakgrunden Saint Martin. Att ta jollen in till stranden är ett äventyr. Det kommer alltid en våg bakifrån som vill fylla

jollen. Kjell gasar och jag hoppar i för att styra upp jollen. Klänning är urdumt att ha vid det tillfället. Den måste hasas upp till midjan vilket inte är så snyggt. Vi har sett massor av sköldpaddor. Dykt, kitat, snorklat och seglat.

Martin fyller 26 år - 2015-02-02

Önskar att du kunde vara med oss här på Saint Martin. Glad som en lärka efter tuff segling med din Avance 24 för några år sedan. Ditt rätta element är snowboardbacken. Tyvärr är det dåligt med den varan i den här delen av Frankrike.

Kemisk krigsföring

Det är inte frågan om om utan när, säger de erfarna. Nu är det Mermaids tur att drabbas av kackerlackor. Vi har satt in det tunga artilleriet på en gång. Kemisk krigsföring i form av

"kackerlackshotell". Föräldrarna ska gå in där och hämta förgiftad mat till sina ungar. På utsidan av plastpåsen på sockerpaketet fanns de några sockerkorn. Där göddes det nya kackerlackor. Tack

och lov hade de dött av kackerlackshotellets gift. Vi har städat minituöst och sätter dubbla plastpåsar och sprayat med ytterligare gift. Tyvärr kan nya komma inflygande när som helst. De kan gömma sig i minsta reklamblad eller tidning som tas ner i båten. Nu hoppas vi bara att Kjell och jag överlever den kemiska attacken.

Kjell roar sig hellre med att dra sladdar och krypa ner i de små facken under kojerna. -"En kackerlacka bits inte och försvinner blixtnabbt då den för syn på oss, så varför oroa sig".

Kåre o Gisela - 2015-02-08

Jippie! Goda vänner har checkat in på hotellet med all inclusive. Vi tar hissen upp till deras rum och blir placerade på balkongen med fina utsikten i bekväma stolar. Inget gungar, allt är stilla med fågelkvitter, vacker musik och poolplask i bakgrunden. Själva går de lång väg till baren för att hämta dubbla drinkar där de låtsas att de inte tillhör varandra. Hurra!! Där står jag och Kjell i dörren och väntar på världens

godaste gratisdrinkar som kommer promenerande i korridoren. Tack Kåre och Gisela. Vi ser fram emot att få ha er ombord på Mermaid.

Ensamma veckan - 2015-02-08

Sedan 17 november har vi inte varit ensam ombord. Kåre och Gisela ska mönstra på den 8/2 men från den 1 februari då Ulf och Annika klev av, ska vi klara oss själva en vecka. Vi tutar för motor "hela 8 sjömil" upp till marinparken med ön Tintamare strax nordost om Saint Martin. Vi gör fast stäven vid en europeiskt betald (vi befinner oss i Frankrike) och säker boj och gör absolut inget. Här finns inte internet, glasskiosker eller turistfällor. Vi bara "sitter och glör" på..... .. den makalöst vackra stranden. Inga hotell eller skrånande barer. Helt obebyggt och lugnt tills..... ..horder av badturister dyker upp. Tack och lov, stannar de bara till lunch.

Sedan blir det spännande.....därför att en kattamaran med barändade nudister dyker upp. De ser väldigt välmående ut. Går de så året runt? Inga vita rumpor lyser som på Kjell

och mig. Man blir nästan avundsjuk men det måste nog vara lite opraktiskt ändå. Tänk om hela härligheten trasslar in sig i vinschen? På Mermaid har vi t.o.m. en regel att inte ens gå barfota på däck. Man slår alltid tårna i något och det gör infernaliskt ont. Så kommer kvällen. Vi är 3 båtar kvar. Då inser vi hur fantastiskt vi har i Sveriges skärgårdar och att majoriteten av

båtfolket uppskattar dem. Här i Saint Martin finns det tusentals båtar men vi är bara TRE stycken som ligger på enda ön som inte har bebyggelse och skyddad som marin park. (På Anguilla får man inte övernatta i parkerna).

Vi njuter av kvällsljuset och en halvtimme senare över den oändliga stjärnhimmlen. I mörkret med hjälp av Ulf fantastiska lampa, håvar Kjell upp

en
needlefish.
Exakt likadan
fast mycket
större kom

hoppande upp i vår jolle då Ulf blev biten i tummen och jag fick en elak rispa i handen av dess vassa nos. Tre nätter blir vi kvar. Vi kan inte slita oss loss. Tärnor

flyger tätt förbi och låter exakt som de ska. Vackra båtar glider in i viken och ankrar upp. Sköldpaddor kommer upp till ytan för en nypa luft och tittar på oss. Då och då hoppar vi i det klara vattnet för att svalka oss och snorkla.

När vi är helt utmattade av alla intryck, lutar vi oss tillbaka i sittbrunnen, tar oss en kopp kaffe och tittar ut över Saint Martin. Livet är underbart.

Ny styrkvinna-och man - 2015-02-16

Kåre och Gisela mönstrade på den 8 februari och seglade med oss en vecka. Nu kan Kjell och jag slappna av medan vår nya crew sköter rodret. Första dagen går vi till S:t Bart där det vackra båtarna ligger på rad. Majoriteten är engelskflaggade. Ibland får vi se lustiga saker.

Från en liten segelbåt liggandes på svaj, tar skepparen sitt husdjur på utflykt. Det är en höna.

På S:t Bart, där vi lunchar en dag, sitter denna svenska skylt uppsatt. Ön tillhörde Sverige några år på 1700-talet men den kan knappast

härstamma från den tiden. Efter två nätter i viken

Columbier på S:t Bart, seglar vi tillbaka till S:t Martin.

För första gången upptäcker vi två människor som njuter i sin lyxjakt. För det mesta ser vi bara besättningar som

städar, putsar och fejar på alla fartyg. På styrbords sida

ligger "lilla jollen" med tre motorer förtöjd. På S:t Martins nordvästra sida har vi hittat vår "hemmavik" och hamn. Ance Marcel är en ganska smal bukt där dyningen har dämpats bra inna den går in mot stranden. Där ligger vi gärna på svaj och badar med "insikt" mot stranden och vår favoritbar med goda och vackra drinkar. (Tyvärr ganska dyra). Vi

uppskattar också att få möjligheten att sjunka ner i en stor, bred och mjuk fotölj, det enda vi saknar på Mermaid. Gungar det för mycket eller blåser från fel håll, flyttar vi bara in oss till marinan som räknas som hurricane hole. Allt är småskaligt med trevlig hamnkaptan som känner oss vid det här laget. Inget tjafs. Vid hotellet kan vi hyra bil då vi behöver handla. Tack Kåre och Gisela före en lättsam och trevlig vecka. Här har vi just ätit på resturang där Gisela bjöd. Hemma i båten såg hon till att disken försvann innan jag eller Kjell hann blinka.

En månad på St Martin

Vi har varit på S:t Martin exakt en månad och ska försöka slita upp bopålarerna för en vecka. Det blir svårt att skiljas från trygga bryggan, billiga telefonsamtal hem, ett

internet som vi fått gratis från hotellet, viken Ance Marcel utanför, de superbra mataffärerna på franska sidan och de enkla rutinerna för att klarera ut och in i Frankrike. På söndag är vi till baka i Ance Marcel för att plocka upp Majlis och Lars. De har valt att vänja sig vid värme och sol på hotell en vecka först. Vi är glada att få våra vänner ombord för det känns som det är länge sedan vi var i Sverige. Jag saknar nog hemmet och den sociala gemenskapen där lite grann. Det är nyttigt att vara borta ibland. Livet består inte endast av bad och båt även om vi har det toppen. Nu drar vi upp ankaret och lämnar Ance Marcel.

Det blev S:t Bart - 2015-02-22

. Vi är trötta på alla in-o utklareringar så vi väljer det smidigaste landet vilket är Frankrike. Så fort man lämnar en ö och går till nästa, måste man klarera ut, in, ut och in även om det är samma land. Inga snorkiga tjänstemän utan eget knappande på datorn och ett trevligt "thank you" när man är färdig. 10 minuter tog det och så är vi ute på kajen igen för att se den vackra vyn mot utloppet i Gustavia.

Vi har varit ensamma ombord en vecka igen. Lite skönt och lite ensamt. Vågor och vind var inte till fördel för Saba som är en helt rund ö, enligt handboken, så vi nöjde oss med viken Columbier på S:t Bart. Till vänster Karibiska havet, till höger om näset, Atlanten. I horisonten skymtar S:t Martin. I Franska Karibien finns statliga bojar som kontrolleras regelbundet och ingår i den marina avgiften. Vi sa att vi

skulle ligga två nätter men det blev fyra. Ingen extra betalning krävdes. Tack EU!

Runt S:t Bart finns alla ytterligheter. Lyxjakter där man inte kan hoppa i havet utan måste ha

en rutchkana för att hamna i spa't. Intill ligger bohemiska gubben som inte vill satsa på en badstege ens en gång. Han hade muskler och fenor och kunde dra sig ombord men hon fick kämpa länge innan hon kom upp ur vattnet med hjälp av ett rep som inte var till mycket nytta.

Det finns en myndighet som övervakar oss. TULLEN! Kjell är extremt noga med att göra rätt hela tiden. Vi blir lite nyfikna då en stackars brasilianare blir

intvingad till vår vik och bordad av ett knippe tjänstemän. Långseglare, det bara lyser om hela båten. Finns det knark, cigaretter, cigarrer, sprit? 2 timmar senare kom de fram till oss. Att ta fram kameran var inte att tänka på. Vi log tappert och bara hoppades att de inte ville komma ombord

och gräva sig igom alla fullproppade fack och lådor. "Vi kommer från Suede och har korsat Atlanten". De blev lite imponerade, hälsade oss välkomna och gasade iväg utan koll. Puh.... Dags för promenaden. Först måste man riskera jolle, motor och de torra kläderna för att ta sig iland. Det går alltid dyning som vill vräka sig över oss och jollen då vi ska gå iland på sandstranden. Då vi lyckats utan missöde promenerar vi i brant terräng med sandiga fötter i våta sandaler och skådar ut över nejden på andra sidan bergen. Kunde man se runt jordens krökning skulle man se Afrika.

Tillbaka i Memaid vänder vi blickarna västerut mot solnedgången. Det är lika facinerande varje gång jordens energikälla går upp och ner eller rättare sagt, vi rullar runt.

Majlis och Lars på Sandy Island - 2015-02-25

Nu har vi fått förstärkning av Majlis och Lars. Då vädret är mycket bra så seglar vi till den lilla ön utanför Anguilla. Vi lämnar skorna hemma. Majlis och Lars får uppleva det vi tycker är bland det finaste i Karibien. Underbar mjuk sand att gräva ner tårna i. Under taket finns lilla restaurangen med de stora siffrorna på notan. Tur att vi inte kommer hit så ofta. Skeppskassan skulle snabbt ta slut i så fall.

Lobster
och

rompunch. Allt tillagat på bästa sätt och väldigt

gott. Charmigaste baren hittills.

Pensionär, ett tufft yrke - 2015-03-02

Majlis och Lars har varit med oss en vecka. Dagarna bara flyger iväg. Vi kallar Lars för "uteliggaren". När han vill ta sin eftermiddagslur, somnar han sött i sanden där det verkar behagligt.

När han sovit färdigt tar vi oss med möda till baren. Fryst pinacolada matchar färgerna på vatten och strand.

Utsikten bjuder för det mesta på ett fartyg som har tjugig form. Gäsp... ynkelig i storlek i jämförelse med många andra. Vi är inte avundsjuka då den ska tankas i

alla fall. Då räcker nog inte vår

hopskramlade skeppskassa speciellt långt. Majlis är den som gör ett vettigt handtag. Hon ser till att Mermaid går åt rätt håll. Vi har rundat Anguilla med två övernattningar och är på väg tillbaka till S:t Martin. Väderprognosen säger hård vind och grov dyning i slutet på veckan så vi styr kosan mot vår "hemmavik" och hamn, Ance Marcel. Ett dopp i det blå och självtork på däck ute i viken där det fläktar. En papparazzi på stranden håller koll på vad vi gör. Han heter Leif och kommer från Västerhaninge med sin fru Lisa.

Först måste skepparen vila upp sig innan vi går in i hamnen. Han funderar ut en plan för att få oss lata pensionärer att ta rätt tamp, gå upp på däck och räckta snöret till hamnkaptenen som tar emot på

bryggan. Kjell för kommando framme vid stäven. Lars förbereder linorna, Majlis hänger ut fenderarna och skepparinnan sköter rattarna. Vi gör en perfekt angöring av bryggan och stolpar. Ingen missar ett enda linkast. Hurra vad vi är bra! Tack Majlis och Lars för ert trevliga sällskap och en härlig vecka.

Djur - 2015-03-04

Eftersom vi är ute hela dagarna tittar vi mycket efter djur där vi rör oss. De konstigaste och mest skräckinjagade djuren är leguanerna. En dag då vi la till vid bensinkajen kom detta monster spatserande. Vad är en liten kackerlacka mot denna best. På vägen in till hamnen vid Ance Marcel där vi ligger förtöjda många dagar, ser vi leguanernas semesterparadis. De är svåra att upptäcka men när man vet att de finns där ser man hur de ligger och solar på stenarna. Herre på täppan måste den färglada vara ändå. Nästan som ett stolt lejon. De flyttar inte på sig i första taget och ruskar på den hängande hakan som varning. Fler djur vi sett är de fantastiskt söta sköldpaddorna som finns i alla vikar som vi ligger på svaj i. Revsköldpaddor som är ganska orädda då vi

simmar efter dem med snorkel och cyklop. Ibland passar vi på att dyka. Märkliga djur i en undervattensvärld måste langustrarna tänka. I marinparken är de fredade så de står i långa rader under klipporna. Fiskar finns i massor men gladast blir man när man ser en rocka.

Detta är en stingrocka som tycker vi kommer för nära. Drakfiskar finns det gott om. De har kommit till Karibien för att stanna. I samband med en orkan som

gick in över Florida för många år sedan, exploderade ett stort akvarium. Drakfiskarna flöt ut i havet och har inga naturliga fiender i Atlanten och Karibiska havet. De sprider sig som en löpeld. Även husdjur är fenomenala på anpassning. Full fart på jollen men vovven är bästa gästen redo att hoppa i land. Vi har aldrig sett flytväst på något husdjur på denna sida om Atlanten.

Dags att segla vidare till BVI - 2015-03-06

Vi vill tacka för oss i viken och marinan Ancel Marcel på franska S:t Martin. Till höger i skydd av bergen ligger marinan och till vänster en bra svajvik där man badar och kollar strandlivet på lite lagom avstånd. Hotellområdet är välskött och kullarna bakom är ett naturreservat så vi har en grön och frodig utsikt från Mermaids sittbrunn. Den bäst hamn av alla vi hittills besökt i Karibien. Inte för att det är tjusiga hus och dyra kakelplattor i duscharna. Tvärtom, det är slitet och enkelt. Gemytligheten sitter i hamnkaptens tillmötesgående och småskaligheten i hamnen. Huset har varit utsatt för orkan och måste ha nya pålar och renoveras om en snar framtid. Läget gör att hamnkaptenerna har full koll på hamnen. I "vår hamn" har alla båtar klarat sig utan skador när det blåst minst 35 m/s.

Personal jobbar 24 timmar om dygnet då det brallar i. Alla båtar binds ihop med master och allt. Hela hamnen är som ett jättelikt spindelnät, berättar Pierre. Oliver

och Pierre. Alltid redo att hjälpa till. Pierre ser alltid då jag kommer med tvättkassen på bryggan. När jag väl har hunnit fram till tvättmaskinen har han redan varit där och låst upp och frågar om jag behöver hjälp med inställningen av knapparna. Hamnen sedd från öster mot väster. Inloppet till hamnen är ganska smalt vilket gör att vi slipper dyningen som alltid finns utanför. Till vänster hotellbyggnader, i mitten kanalen ut ur hamnen och till

höger, den inte alltför använda tullbåten. Ibland har vi sett den på svaj vid Tintamarre men jag tror att de fikar mest ombord. Klockan 16 slutar tulljobbet så då är det fritt fram, anser jag. Kjell sover dåligt en hel natt om han vet att vi inte klarerat in på tillbörligt

vis. Jag sover desto bättre för jag tycker vi har sparat 300 kronor. Lördag ska vi bunkra mat nere vid Marigot

och söndagmorgon vid drar vi vidare till Brittish Virgin Island, 85 sjömil.

BVI - 2015-03-10

Brittish Virgin Island, seglarnas paradys

Snacka om timing! Under överseglingen på ca 80 sjömil har vi legat parallellt med Ambika från Stockholm. Vi träffas i Virgin Gorda för att klarera in. Ett kärt återseende med Erja och Lars som vi lärde känna i Lagos, Portugal i somras.

Med jollens hjälp besöker vi varandra för en sundowner.

Under dagen har vi utforskat Devils Bay.

För att komma dit måste man vada genom grottor och förbi enorma stenbummlingar.

Bitter End - 2015-03-11 20:28

Bitter End på norra Virgin Gorda. Som Sandhamn fast mycket dyrare, tjugigare och gigantiska båtar.

I mitten lilla ön Saba Rock med en restaurang. Bakom ligger hela Atlanten och trycker på. Som tur är finns några rev utanför som gör att dyningen hålls på avstånd i viken. Det var 5 år sedan vi var här och charterseglade.

Det har blivit fler och större båtar, fler hus, nya bryggor och överhuvudtaget ett bättre

välstånd på landbacken men tyvärr också

högre priser. Vi fick hicka. 340:- kostar det att ligga på boj. För attslänga sopor får man betala extra. Hädanefter får ankaret duga trots srammel från kedjan.

Hela anläggningen är otroligt pittoresk.

Vi nöjer oss med att i stort sett titta. Tyvärr gick vi in i lilla livsmedelsbutiken och kom ut med en liter frukostjuice för 55 kronor.

Vackra Giganter - 2015-03-13

Har flyttat på oss till Prickly Pear. Samma bukt som Bitter End men en bit ifrån värsta Sandhamnssmeten. Här passerar alla underbara skepp som ska kappsegla på havet utanför. Den längsta 190 fot. Det måste vara "creme de la creme". I hamn är det en skog av rött lysande flyghinderljus i toppen på masterna. Ett måste om man sticker upp över 30 meter.

Ambika har seglat till Road Town för att handla så vi vinkade på återseende till Erja och Lars.

Vi stannar och tar oss an underhåll på Mermaid. Rost måste hela tiden hållas efter. Med degskrapa i handen, dyker jag med cyklop och snorkel för att skrapa bort djungeln mitt under skrovet. Det växer något så ofattbart.

Under paus i arbetet blir vi underhållna av vackra båtar och besättningens jobb.

Äntligen kommer ett franskflaggat fartyg inglidande i bukten. Sakta tar de sig in bland alla nymodigheter och ankrar upp längst in.

Här tänds inga flyghinderljus i toppen. Det skulle förstöra känslan av att befinna sig i ett annat århundrade. Synen är mäktig ändå, kontrasten är

charterindustrin som gör att vi nordbor kan flyga hit och njuta av sommarsegling på vinterhalvåret. En eskader med charterbåtar har knutit ihop sig till en flytande partyby.

Soper's Hole - 2015-03-16

Igår lämnade vi Bitter End, seglade 23 sjömil och kom till andra änden av BVI.

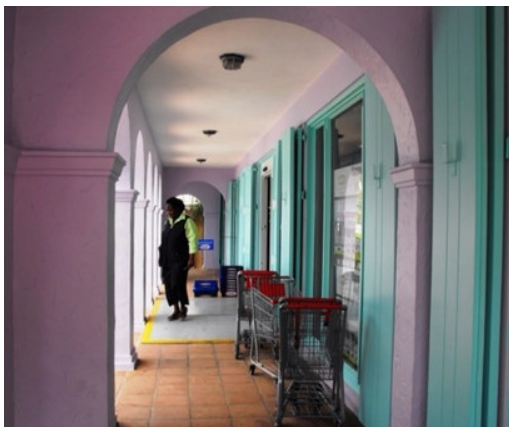
Utsikt mot öster. Viken är välskyddad mot både vågor och vind. Det är lätt att åka jolle in till land utan att bli plaskblöt.

Utsikt mot väster. Seglarlivet är fantastiskt. Nya utsikter när du själv vill.

Alla kategorier av båtar i samma vik. Blickar norrut. Förmodat "rik". Kanske fattig, för alla pengar har spenderats till båten. Förmodat "fattig". Kanske rik, för hen har pengar kvar till resan. Alla är lyckliga på sina upplevelser. Blickar söderut.

Världens närmaste och sötaste livsmedelsbutik. Harbourmarket i Soper's Hole. Färgskalan gör oss kalla nordbor lyckliga.

Buskarna blommar, husen lyser och solen skiner evigt varmt. Ibland kommer en skvätt vatten från ovan bara för att hålla allt grönt. För 5 år sedan träffade vi denna trevliga butiksägare som tog hand om våra dyktuber. Några ryckor senare har han samma trevliga humör o fyller nytt syre åt oss utan problem. Är det lustgas? Under tiden går vi och handlar mat.

Tuberna är klara och kundvagnen rullas fram till jollen för ilastning. Ibland är livet enkelt. Känner man för en drink kan man gå 7 steg längre in i bilden till "Pussers".

Jost van Dyke - 2015-03-19

Så var det dags att styra till nästa svajvik. Det får bli White Sandy Bay på Jost van Dyke. Vi vinkar hej då till Erja och Lars som fortsätter direkt till Puerto Rico ca 30 distans. De förbereder gästflaggan för Puerto Rico och den gula karantän flaggan som måste hissas för att visa att man inte klarerat in i landet man kommer till. När den är hissad får ingen utom skepparen lämna båten och då bara för att söka upp inklaringsmyndigheten.

Vi tänker bara hålla oss bland öarna i Brittish Virgin Island så vi lämnar Soper's Hole och styr ut på fjärden. Går man lite för långt är man snart inne på den amerikanska sidan av Virgin Island. Tänk om vi var tvungna att hålla på och klarera ut och in varenda gång vi bytte landskap läng svenska kusten. Det hela känns helidiotiskt men en klarsynt fransman påpekade att det bara handlade om att få in pengar till statskassan genom alla avgifter som hör till.

Så har vi då "korsat" Atlantenvatten igen. Ca 3 distans en fantastisk fin sommardag. BVI med huvudön Tortola till vänster och USVI's Saint John till höger. Det är trång om saligheten innanför det lilla revet så vi kastar oss över den enda lediga boj som finns. Att ankra blir bara problem med alla bojliggare så tätt. Vi vill sova gott på natten så vi betalar de surt inväxlade 30 dollar som krävs.

Katamaraner är i majoritet. Det är 90% charterbåtar. Bästa bobåten i dessa vatten för de rullar mindre än en konventionell kölbåt när man ligger på svaj.

White Sandy Bay har en fantastiskt mjuk och fin sandstrand. Tyvärr tycker alla andra det också. Man får även slåss om en plats för sin gummijolle. Nåja, det är ett charmigt ställe ändå. Folk är glada och barerna ligger tätt bland buskarna.

"One Love Bar" har en julgran som tar alla priser. Deras specialitet är lobster och att samla på förlupna fendor och bojar.

Många badar men det är lite kul och se herrskapet som är ute på böljan med hatt och keps. Ungefär som de är ute på promenad. Damen verkar ha bättre flytförmåga än mannen. Hon för sin hatt högre än han lyckas hålla sitt huvud. Vi kvinnor har nog mer att flyta på.

Så är det dags för bakom-husen-promenaden. Det är väldigt brant och konditionen är under all kritik efter allt stillasittande i Mermaid. Enda nackdelen med båtlivet. Utsikten är alltid fantastisk då vi kommer lite högre upp.

Diamond Cay

Marina Cay - 2015-03-22

Med lätta vindar rätt i näsan lämnar vi Jost Van Dyke i bakgrunden. Kjell föreslog att vi skulle rulla ut segel. "Ska vi kryssa".....? Det var alldeles onödigt tyckte jag. 100 stycken hästar i motorrummet måste få jobba ibland.

Vi går till Marina Cay, en liten ö strax nordost om Tortolas flygplats. På denna lilla ö som det tar 3 min att promenera över, finns nästan allt. Egentillverkat vatten, diesel, klädesaffär med lite matförnödenheter, tvättmaskiner, en resturang och ett litet hotell.

Lite gulligt med den engelska telefonkuren längst ut på bryggan. Den fungerar om du är villig att betala 40:- /minuten. Vi passar på att tanka vatten. Det går åt en hel del då man alltid vill duscha efter badet. Vi har egen watermaker ombord men det tar 10 timmar att tillverka 250 liter. Priset är ungefär detsamma på land och att tillverka själv.

I solnedgången är det happy hour i baren med en utsikt som heter duga. Äntligen har vinden bedarrat efter veckor med hård blåst. Nu börjar det kännas som sommarkvällarna därhemma. BVI har många fördelar. Det finns ett antal öar samlade som en liten skärgård. Mataffärer är placerade vid bryggor. Flygplatsen är nästan gjord för seglare.

I viken Trellis Bay som vi ser från sittbrunnen, finns ett 50-tal bojar tillgängliga alldeles under utflygningen. Där lägger man sig om man väntar på vänner som kommer flygande. När flygplanet ligger på final tar man jollen in till jollebryggan, går 4 minuter upp till terminalbyggnaden och hämtar de som ska segla med. Nackdelar i BVI?

Drinkarna är på tok för dyra men vi är glada ändå. Här blir vi kvar i 3 nätter. Ankarfästet är toppen och vi har bästa läget närmast revet. Ingen charterbåt stör vår utsikt dessutom ligger vi tillräckligt nära restaurangens gratis WiFi så att jag kan blogga obehindrat och kolla facebook.

Trellis Bay - 2015-03-

25

Vi har blivit inviterade till ett svenskt par som bor på BVI. De råkade vara ute på sin balkong då vi seglade förbi och såg den svenska flaggan. De är själva på väg att förbereda en jordenruntsegling med ARC nästa år så vi beslutade att träffas för att prata segling.

Vi blir upplockade vid flygplatsviken Trellis Bay. Eva och Peter från Jämtland ber oss hoppa in i den nyligen införskaffade jeepen. På väg upp till huset där de bor förstår vi väldigt väl varför de har valt en jeep. Det ligger högt, det är brant och vägen är nätt och jämt röjd men vilken utsikt vi bjuds på.

Där nere bakom flygplatsens banförlängning ligger vår egen Mermaid på boj.

Från altanen ser vi ända bort till Anegada som ligger 20 sjömil norrut. I denna exotiska miljö får Kjell och jag lyssna till vacker norrlanddialekt. Eva har lagat underbart god mat och så får vi äppelpaj som dessert. Stort tack för en supertrevlig kväll.

St John nästa - 2015-03-25

Eftersom man aldrig vet när internetuppkoppling är tillgänglig, passar jag på att skriva om veckans planer.

Man får bara vistas i Brittish Virgin Island i 30 dagar.

Eftersom påsk är i antågande väljer vi att klarera ut från BVI

redan efter 2,5 vecka för att kunna klarera in igen den 1

april. Då får vi nya 30 dagar. Vi ska segla en kort sträcka

från övre högra hörnet där Soper´s Hole ligger till nedre vänstra hörnet vid Cruz Bay och då

är vi i USVI. Boktaven C visar att man ska klarera in där. Visa till USA är ett måste och

det skaffade vi redan i Sverige. Redan vintern 2013-2014 började vi planera för att skeppa

hem Mermaid med fartyg till Southhampton. Det sker alltid från USVI. Vårt slutmål här i

Karibien är alltså grannön St. Thomas i mitten på maj då vi hoppas att fraktfartyget

kommer.

Cruz Bay - 2015-03-27 22:39

Helt fantastiskt. Snabb och gratis inklarering i Cruz Bay. USA har sina fördelar. I alla andra länder får egentligen bara skepparen gå i land för att klarera in men här kräver myndigheten att alla ombord visar upp sig vilket är logiskt. Så gör man ju på flygplatser.

Cruz Bay är en vik som är trång och omöjlig att ligga i så vi går strax ut till marinparken.

300 bojar är utplacerade för att vi båtägare inte ska förstöra bottarna med våra

ankare. På dagarna får man ligga gratis annars kostar det 15 dollar för en natt. Halva priset mot BVI och här litar man på folk. Betalning sker i egen regi.

En liten fjärd. Hemlängtan börjar gnaga i bakhuvudet så allt som liknar "hemma" gör oss väldigt lyckliga. Borta bra men hemma bäst. Vinter och kyla har vi förträngt för länge

sedan.

Charlotte Amalie - 2015-03-28

Vi vill uppleva lite stadsliv så vi seglar 10 NM till huvudstaden på USVI. Charlotte Amalie, döpt efter en dansk drottning. Danmark "ägde" öarna men USA köpte allt så sent som 1917 för 25 millioner dollar. Vissa gator har fortfarande danska namn.

Huset byggdes på 17-1800 talet av barlaststenar som skeppen hade med sig då de kom tomma. Väl här, lastades det bomull, socker och rom. Nu innehåller hela kvarteret juvelerbutiker. Det är tänkt att alla kryssningspassagerare ska lägga sina slantar på glitter. Jag har aldrig sett så mycket diamanter på en och samma gång. Vad ska det vara bra för? De går inte att äta och det är bara risk för att bli rånad med

livet som insats om man går runt och lyser som ett smärre juvelskrin. Gränderna är charmiga i alla fall. Huvudgatan går mellan huset och vattnet så det är en sekund som det inte passerar någon bil. Trots att det är USA så kör man på vänster sida. När vi sätter oss och fikar råkar vi av en slump hamna bredvid svenska Eva som långseglat ensam under flera år.

Vi ligger på svaj utanför och där hittar vi också Eva's lilla PA 28. Ganska tufft att segla över Atlanten med en 60-tals farkost och leva ombord under lång tid. Vill man så kan man.

Honeymoon Bay - 2015-03-28

Om knappt två månader ska vi lasta Mermaid på fartyg i Crown Bay. Vi tar jollen in till hamnen för att fråga vad det kostar att ligga där. Utan el och vatten, 1500 kronor / natten. Suck, det är bara för mycket. Det tänker vi aldrig betala. Vi rekar var vi kan ligga på svaj när vi kommer tillbaka i maj, tills det är dags att lyfta Mermaid ombord. Exakt datum för lastning får vi nämligen inte förrän ganska sent.

1 distans söder om hittar vi en ganska full men charmig vik, Honeymoon Bay vid Water Island. Ön är en av de få som har färskvattenmagasin naturligt. Hit gick både sjörövarskepp och handelsfartyg och bunkrade vatten förr i tiden. Ingen pirat eller charterbåt i sikte utan

folk bor ombord eller har lagt ut en boj och förvarar sin båt här. Det känns som en svensk sommarstugevik.

I jollebaren inne vid stranden, serveras jättegod hamburgare och levande musik på kvällskvisten. Lösenord till WiFi ingår då man köper mat. Det är tacksning ända ut till vår båt så det gäller att blogga så fingrarna glöder.

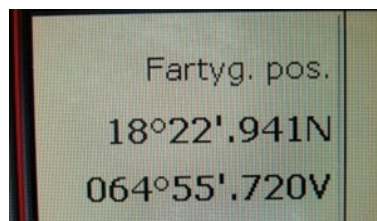
Vi badar nästan bara från båten för att slippa sand innanför badkläderna och dyming. Här gick det inte att låta bli. Inga vågor och säker 2 grader varmare för att det är så grunt. Gissningsvis 29. I morgon går vi vidare västerut och rundar St. Thomas i högervarv.

Allra västligaste longituden - 2015-04-03

I lördags rundade vi St. Thomas och inser att det är nog så långt västerut som vi kommer att komma med Mermaid. (I år i alla fall)

På den västliga udden fick vi en tonfisk på kroken. Lagom storlek till två personer och lagom till att vi startat motorn och vänder näsan mot vinden. I stället för att segla roar vi oss med att titta på de mest hårresande strandtomter.

Man bör nog inte vara självmordsbenägen om man ska bo på klipporna. Vi fortsätter till hamnen Red Hook som låter kul till namnet. Det var ingen rolig by. Noll charm och massor av bilar. Som vanligt under en månads tid ligger vi alltid på svaj.

När vi ska ta oss ut till Mermaid med vår jolle hittar vi en berusad amerikan som inte får igång sin motor. Det får bli bogsering.

Dagen efter går vi i stället till Christmas Bay. En fantastisk vik med glasklart vatten. Vi hugger sista bojen och är beredda att betala. Hör och häpna, det är gratis att ligga där. Anledningen är att så få som möjligt ska kasta ankare och förstöra gräsbotten som sköldpaddorna betar av. Vi upptäcker en rolig sak till. En båt som lagar och säljer pizzor.

Vi tar naturligtvis chansen och beställer en. Företagsideen är ju hur kul som helst. Luckan är anpassad efter jollar och mindre båtar som kör

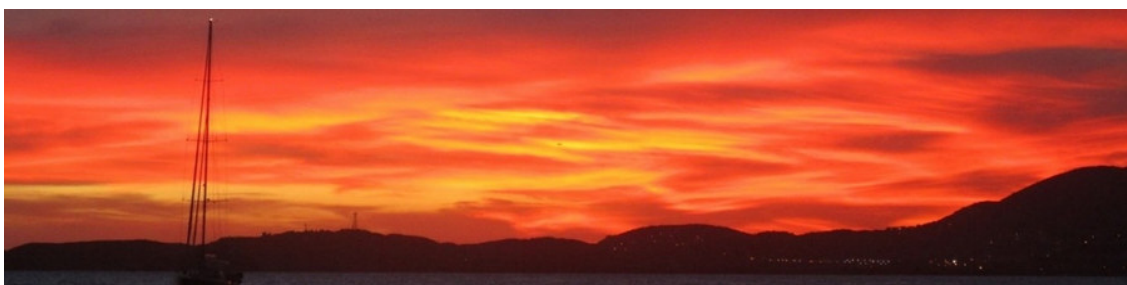

fram. Här kommer vår pizza. Snacka om entreprenörskap. Dessutom levereras allt med finess och ett leende. Vi äter med ett leende också.

Denna räcker till middag och

lunch nästa dag till två personer. Solskydden har åkt upp som tar bort lite av utsikten men vad gör det. Nu tycker vi höjden av lyx är en KÖPT pizza.

Dagen avslutas med en kvällshimmel som får en att förundras och undra. Jag har fått lära mig som liten av tant Britta hemma i Torshälla, att om kvällshimmlen färgas röd blir det blåst dagen efter. Vi kopplar upp oss på sateliten för att få senaste väderrapporten. Tropiska stormar och orkaner ska inte förekomma så här års.

Francis Bay - 2015-04-03 02:30

Först går vi in till Cruz Bay igen för att klarera ut. US är behändigt. Vi behöver inte klarera ut, blir vi upplysta om. Amerikanska myndigheten får reda på att vi lämnat landet via BVI då vi klarerar in där. Det är ju helt otroligt att ingen annan har kommit på den logiken. Annars har det varit hysteriskt med alla papper och avgifter i övriga (banan)republiker. Vill man leka Tarzan, är ju det enkelt. Nu behöver vi inte stressa till grannlandet BVI. Normalt får man bara ligga kvar 24 timmar efter en utklarering men det blev inte så tack vare smidiga regler. Vi tuffar längs norra St. John och väljer den bukt som har mest sjölä.

I marinparken Francis Bay som är en pärla, ligger vi två nätter. Det är förbjudet att ankra så det vimmlar av bojar som inte kostar allt för mycket.

Pengarna går till marinparkernas upprätthållande. Det började med Rockefeller som köpte

nästan hela St. John för att ön inte skulle exploateras. Därefter skänkte han alltihop till amerikanska staten under förutsättning att det skulle bevaras som marinpark. Tack! säger vi på Mermaid. Till frukost med kikare framför ögonen kunde vi se valar utanför.

Så är vi tillbaka i marinan Sopers Hole på BVI. Nu är bojarna dyra igen så vi har gett oss sjutton på att inte slösa pengar på något som vi klarar oss utan. Kruxet är att få plats. Vi makar oss längst in i viken och är den enda båten som ligger på ankare. Skam den som ger sig.

Påskafton - 2015-04-05

Nu inväntar vi Ingrid och Arne som ska segla med oss i 10 dagar. Marina Cay mitt emot flygplatsen, får bli städ -och tvättön inna våra kompisar mönstrar på.

Stortvätt i effektiva tvättmaskiner på land och tork på båten. Känns lite skämmigt att ligga rakt framför restaurangen en påskafton och ha tvätten på tork. Vi får helt enkelt strunta i sådana funderingar. I Marina Cay är det tänkt att man ska ligga på boj men vi fäller vårt ankare istället. (300 kvar i

plånboken).

Vi kontrollerar alltid att ankaret sitter som det ska med cyklop o snorkel. Vi är helnöjda med vårt 20 kg Rocna. 99,99% av alla ankringar blir så här bra. Tvätten är torr, ankaret sitter, nu är det äntligen dags för påskfirande.

Vi har alltid som tradition att måla ägg. Senare på kvällen är det full moon party i Trellis Bay strax mitt emot vår ankring. Vi tar turbåten dit från Marina Cay.

normän. Tyvärr ingen lokalbefolkning så långt ögat når. Det känns det mest som ett jippo för att få oss att spendera ännu mer pengar. Vi är ganska nöjda tidigt på kvällen och åker istället hem till vår Mermaid och tittar på månen.

Här möter vi andra svenskar och

Ingrid och Arne - 2015-04-07

Nu har vi äntligen fått sällskap igen. Det är skönt att vara ensam en stund men ännu roligare då vi får vänner ombord. Arne och Ingrid börjar direkt att bjuda oss snikna långseglare. En rejäl middag på Saba Rock vid Bitter End så vi står oss i 10 dagar.

Först hämtade vi upp dem på flygplatsen vid Trellis Bay på Tortola. Mermaid förtöjs vid boj, därefter går vi 4 minuters promenad upp till terminalbyggnaden.

Här trippar tupporna och hönor runt vid ankomsthallen. De har access till plattan utan security kontroll. Vi får stå innanför glasrutan medan tupporna skuttar omkring på flygplanssidan. Hajtemat går igen på torra land. Läckert. Vi tar kort på alla flygplan från åskådarterrassen. Arne tar ett kort av flygplanet då han kliver av flygplanet. Aja baja, förbjudet! Han blir stoppad på plattan och måste radera alla bilderna. Är straffsatsen fängelse?

Anegada - 2015-04-07

Från Bitter End styr vi stäven mot Anegada. Det blir en fin segling med halvvind i två timmar.

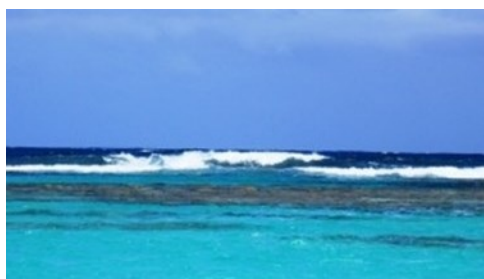
Öarna i Karibien är vulkanöar men Anegada en låg ö bestående av koraller och sand.

Det finns gott om bojar men alla blir upptagan senare på dagen. Båtar med mer än 2 meters djup rekommenderas att inte gå in. Mermaid sticker 1.7 m och där vi ligger är det 2,3 m, allt lugnt. Dags att kliva iland.

Bouganvillan överöser oss med färg och form.

Underbart vackert. Vi vill se mer...

En inhyrd taxi tar oss på rundtur en timme. På norra sidan bryter dyningen utifrån Atlanten in mot revet. På södra

sidan är det mangroveträsk och otroligt långgrund.

Vi avslutar utflykten med en fantastiskt god painkiller i strandbaren.

Cooper Island - 2015-04-10

Cooper Island, en underbar turistfälla som man inte vill missa. Många bojar är lediga då vi kommer kl. 11.30. Klockan 12.30 är alla 25 bojar upptagna. Det är en populär plats och vi förstår varför när vi kastar oss i vattnet. Helt kristallklart.

Vikarnas älskade sköldpaddor ser vi klart och tydligt samt Sjöjungfrur Britt-Marie och Ingrid. Korall som ser ut som älghorn.

Vi övergår till smaklökarna. En middag i sittbrunnen bestående av tonfisk med mango och vårlök. Kjell står för kockeriet och det är väldigt gott.

Norman Island - 2015-04-12

Vi seglar 6 sjömil söderut till viken The Bite på Norman Island.

Längst in vid lunchresturangen är det lungt och fint men annars är det ovanligt mycket vind hela tiden.

Strax utanför Norman ligger The Pelicans. En marinpark som har ett fantastiskt snorkel- och dykrev.

Soper's Hole - 2015-04-12

Lördagen slutar på Pusser's i Soper's Hole. Det är fjärde gången vi är här för det är en bra hamn att bunkra och tanka vatten i. Nu har vi kostat på oss bryggplats och får två grannar som precis gör den sista förberedelsen för att segla till Europa via Azorerna direkt. E n

trevlig norrman som ska göra turen för fjärde året i rad med hjälp av besättning. Väderprognosen säger storm i slutet på nästa vecka mitt ute på Atlanten. Vi hoppas verkligen att de löser alla problem som kan uppstå vid tufft väder. Till sällskap har de en österrikisk båt som ligger på vår andra sida. Dagen efter på vår 2,5 distans väg till Jost van Dyke ser vi dem ta de första gungande stegen på sin 2500 sjömil långa resa. Vi känner inte för att göra den trippen mot vind och vågor. God tur! säger vi till båda.

Marina Cay för sista gången - 2015-04-15

I morgon är det sista dagen vi får vara på BVI utan att betala några tusen extra. Ingrid och Arne ska åka hem från Trellis Bay. Därför är Marina Cay en trevlig utgångspunkt innan avsked vid flygplatsen. Vi har legat så många gånger på ankare att vi beslutar att bidra med lokalbefolkningens inkomst genom att betala en boj. Uri som jobbar på macken får åka runt och ta betalt det sista han gör innan dagen är slut.

Jättetrevlig kille som gör att man gärna kommer tillbaka.

solen går
är det
musik o
dans i
baren.

Kul grej för
läsa

När
ner

att

dessertmenyn. En liknande apparat hade vi alla som barn för att titta på seriefigurer. I somliga kunde det finnas lättklädda flickor.

16 april.

Våra gäster lämnar oss

Ingrid och Arne ska åka hem. Trellis Bay vid flygplatsen blir avskedsviken.

Ingrid, vår vän sedan 30 år tillbaka är specialist på att åka litet bagage. Ändå hade hon en klänning med som aldrig användes. Stort tack för alla goda middagar i land och det trevliga sällskapet ombord.

med

Flygledartornet i kvällsljus och motljus gör att vi ser genom rutorna. Sitter någon däruppe tillbaka lutad med fötterna på bordet och njuter av utsikten eller sliter hon/han sitt hår över trafik som kommer från alla håll och kanter precis samtidigt. Bilar som vill korsa banan, piloter som vill tanka, lasta, får punktering eller krockat med fåglar. Jag är lycklig pensionär men jobbet som radarflygledare var väldigt roligt.

En annan lycklig pensionär. 72 år, åker runt och tar betalt för bojarna och snackar lite "skit" med oss båtfarare. Supertrevlig.

Illegala invandrare - 2015-04-22

Kjell och jag hade missförstått BVI's regler för att få vistas i landet. Vi fick aldrig 30 nya dagar efter turen till USVI. "Betala 200 dollar (ca 2000 kronor) så får ni stanna" sa man på inklareringskontoret. Det vill vi inte så vi blev illegala invandrare en dag. Den 15 klarerade vi ut. Den 16 vinkade vi av Ingrid och Arne och så var det dags för tvätt. Lite hit eller dit kan väl inte spela så stor roll, tänkte jag.

Tillbaka till Marina Cay där tvättmaskinerna fick gå för fullt. Där träffade jag en trevlig man från Trinidad som berättade att han fick sitta i fängelse för att han stannat två dagar för länge på BVI. Nu fick jag lite panik. Ska Kjell (eller jag) behöva skaka galler för att få rena lakan. ALDRIG!

Fullt ös på jollen

tillbaka till Mermaid. "Kasta loss nu drar vi" hojtar jag. Tvätten får vi torka under gång. Nu kastas alla principer med tvätt hängandes på Mermaid, överbord.

Vi tapetserar hela båten med lakan och handukar. Autopiloten är på och det blev väldigt trassligt med underlakan torkandes över styrorganet då det snurrar fram och tillbaka. Däremot matchar handdukarna det klarblå vattnet mot horisonten.

Vi har medvind och målet är USVI 15 distans. Väl framme har vi tvätten torr, visum för 10 år och ingen avgift för sopor och inklarering. Nu kan vi "softa" igen i USA.

Dramatik och tragik i paradiset - 2015-04-22

Vi har "bosatt" oss i Christmas Bay. Gratis boj, vacker utsikt, lugnt och skönt.

Många amerikaner bor här permanent i sina båtar. På morgonen tar de jollen över till St. Thomas för att jobba.

Vår närmaste granne i lovart är Susan i den vackra Shiwara. På kvällen vinkar vi till varandra.

Nästa dag har hela hennes hem gått upp i rök. På morgonen upptäcker jag att det ryker förskräckligt om Shiwara. Kjell och jag kastar oss i jollen och

åker över.

Jag bultar på skrovet och skriker. Lever människan eller är det redan försent? Då kommer Susan upprusande med skräck i blicken, kastar loss sin jolle som driver iväg och springer ner i den rökfyllda båten igen. Hon är chockad förstår vi. Kjell häver sig upp på Shiwara med eldsläckaren i högsta hugg. Väl ombord ser han allt elände. Hela salongen brinner för fullt och han får henne att förstå att hon måste lämna båten. En eldsläckare gör ingen nytta i det här läget. Susan lotsas ombord till vår jolle och vi åker därifrån samtidigt som alla lågor slår ut för fullt ur alla luckor och öppna fönster. Det är en fruktansvärd syn. Dock har vi har en förskräckt men oskadd människa med oss därifrån. Väl tillbaka på Mermaid inser vi att vi bör flytta oss längre bort från eldhärden och röken så fort som möjligt. Vinden pendlar hela tiden. På eftermiddagen tar vi bedrövade, en tur med jollen, betraktar vår älskade Mermaid och är tacksamma att det inte var vi som drabbades. Vi lovar att vara rädda om dig och om varandra.

Mermaid seglar vidare - 2015-04-24

Efter den uppskakande händelsen i Christmas Bay vill vi lämna viken när vi lugnat ner oss. Långt "ute till havs" har vi siktat Buck Island. (Alla öarna ligger förvisso mitt ute i havet om man tittar på en kartan)

Där får man bara ligga över dagen så det blir en lagom tur på förmiddagen. Det ser ensligt och öde ut men ack vad vi berdrog oss.

Dagturbåtar åker hela tiden in och ut i viken, hjälper folk överbord för att snorkla i en halvtimme och drar sedan vidare. Fördelen för oss och fiskarna är att nästan alla har en onödig flytväst på sig. Man flyter som en kork i det salta vattnet även om man är naken och med flytväst är det omöjligt att dyka ner under vattenytan. Kjell och jag

behöver inte vara rädda att krocka med någon under vattnet i alla fall. Några roliga kryp hittar vi.

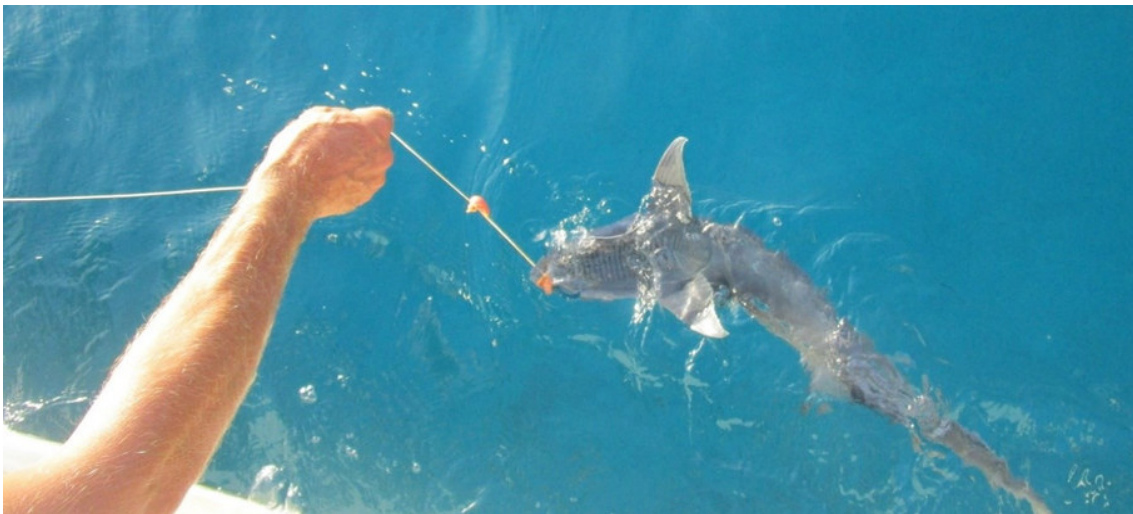
En bläckfisk som blåser upp sig för att se stor och farlig ut. Liten bläckfisk som kallas squid. Ögon som är jättestora och kollar oss hela tiden.

Strax under ytan simmar ofta dessa nyfikna fiskar med märkligt vass nos. Längst ut på spetsen har den en röd markering som en varningsfärg. När vi tittat färdigt på djuren tar jag alltid några tag med skrapan för att få bort nya snäckor.

Det är fantastiskt att kunna sväva runt under en 12 ton tung båt. På land har man aldrig sådana möjligheter att skrapa och måla då den alltid står på en del av kölen. Ibland har vi besökare som hjälper oss med bottenrengöring.

Ganska stora sugfiskar som har liknande mönster som bildäck på huvudet. Tack och lov är de dubbfria. Här matar vi dem med rå fläskkotlett för att få upp dem till ytan.

Water Island - 2015-04-24

Vi hittar tillbaka till Honeymoon Bay på Water Island. Ön var en av de få som hade färskt sötvatten på pirattiden. Under andra världskriget användes ön till att utprova kemiska vapen. Något färskt vatten är det nog ingen som tänker leta efter på den här ön, nu och i framtiden. Dagens människa letar efter internet.

Vi har bra mottagning via lilla beachbaren inne vid stranden. Det är många båtar som vill ligga i den här viken. Jag tycker det är lite synd att vi båtägare ockuperar de fantastiska vikarna.

Går man på stranden eller vill tillbringa sin dag med att titta ut över havet så är det tji. Vid en viss vindriktning så ser man bara båtskrov som skymmer den vackra utsikten. Ska man se solnedgång i horisonten får man nog kravla sig upp i en palm.

Nu har jag abstinensbesvär efter flera dagar utan uppkoppling. Vi åker in till "The Dingybar" för att insupa atmosfär...ehe.

Efter att studerat mig själv förstår jag att mänskligheten är på väg utför. Jag håller på att odla i-pad-nacke och facebook-haka. Hur kommer människosläktet att se ut om 200 eller 20000år?

Energi och behov - 2015-04-26

Mermaid är inte utrustad för den optimala långfärden men vi har ändå anpassat henne utan alltför stora ingrepp. Vi använder Mermaid under ett år för långfärdssegling. När vi kommer hem återgår vi till skärgårdsstuket. Därför har vi avstått från bångar till solceller och fasta tak. Vårt absolut säkraste kort är diesel och motor. (Förutom vinden till seglen förstås.) Vi har inget fast elverk ombord. Kjell packade ner ett portabelt litet elverk som går på bensin i sista ögonblicket innan vi stack. Det hade vi nytta av på överseglingen då vi glömde att ladda.

Redan på hösten 2013 satt Kjell in en extra dieseltank. Original från Beneteau, på vardera 240 liter. Alltså nästan 500 liter under kojerna i aktern. Undre överfarten hade vi ytterligare 4 dunkar á 25 liter nerpackat i bakre stuvfack vid babords ratt. "Man kan aldrig ha för mycket diesel" var kloka ord vi fick höra i Las Palmas. Just vi, fick aldrig stiltje så vi hade 100 liter i dunkar kvar plus en hel tank full då vi kom

fram till St. Lucia efter 18 dagar. Dieseln använder vi också till att generera 220 volt via en inverter. Kjell har installerat en fjärrkontroll för av och påsättning. Någon båt har haft elbrand i invertern men vi vet inte hur stor risken är. Vi är noga med att stänga av. 220 volt använder vi till...

Kaffekokaren för att spara gasol. Lilla bärbara tvättmaskinen, dammsugare, ladda diverse apparater samt mikron. Varje morgon startar vi motorn, sätter på ett av kylskåpen, släcker ankarlanternan och brygger kaffe. Till frukostägget får vi lyssna till melodin av en 100 HKR Yanmar.

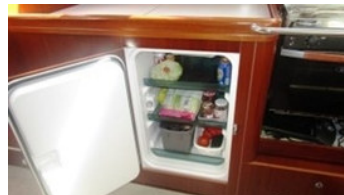
Mikron installerade vi från början bara för att lägga in elektroniska saker i om det skulle börja åska. Allt elektroniskt går nämligen sönder vid blixtnedslag. I ugnen eller micron är de skyddade. Det är alltid lite krångligt att få tag på gasol. Därför använder vi uteslutande en induktionshäll för 300 kronor på JULA då vi ligger i hamn på

landström. En vanlig elektrisk platta blir för varm tycker vi. Under nerfarten genom Europa låg vi varje natt i hamn där el ingick. Temperaturen nere i båten är alltid mellan 27-33 grader här i Karibien så det gäller att minimera värmekällorna. Gasolugnen används ytters sällan. Kött grillar vi helst utomhus på gasolgrillen. Till Magma finns alla tillbehör på den här sidan av Atlanten.

På dessa breddgrader är annars solen en pålitlig energikälla. Dvs. i 12 timmar då den lyser. Sedan blir det svart i 12 timmar. 4 fasta solceller på totalt 300 watt, en hård som vi flyttar efter solen på 100 watt och två

hopvikbara på 40 watt styck. Det bästa är förstås om man kan ha allt på en stor rostfri båge i aktern. Solcellerna på däck skuggas av seglen eller lutar från solen då vi seglar. I hamn eller på svaj fungerar de utmärkt. Största strömförbrukarna är kylskåpen och frys.

En stor som kyls med isoterm. Den kyler så mycket det går

då motorn är i gång. På natten då spänningen faller hålls allt kallt tack vare den isklump som har bildats under dagen. Ett mindre vanligt kylskåp som vi mest har grönsaker, sylt och öl i. Vi är noga med att stänga av det här kylskåpet då kvällen kommer för att spara el. I Las Palmas investerade vi i en liten frys. Ett bra beslut eftersom nästan allt kött säljs djupfrost. Att äta glass ombord är en underbar lyx.

Väntan på hemfärd - 2015-04-27

Våra äventyr i Karibien börjar närma sig sitt slut. Den 19 maj kommer fraktfartyget Amazoneborg till Crown Bay, St Thomas för börja att lasta Mermaid och andra båtar ombord och gå till Southampton. Vi har legat en dag i Crown Bay och tjuvtittat på lastning av båtar på ett fartyg som ska till Genua i

Italien.

Vi använder oss av företaget Peter & May som sköter upphandlingen av fartyg. Vi fick rabatt via ARCén. För en 47 fotare kostar det ca 100 000 :- . Mycket pengar men vi vill inte korsa Atlanten ännu en gång på samma säsong. Tillbakavägen kan vara väldigt tuff. Att lägga upp sin båt på ganska (men inte 100%) orkansäkra Grenada kostar ca 70 000:- så hur man än gör, rinner pengarna iväg. Ett annat företag som sköter fraktupphandling är Seven Seas.

Akterstagen måste tas bort under lastning. Segel som kan börja fladdra samt andra tyger som bimitopp och sprayhood bör plockas av innan överfarten. Vi börjar känna oss som efterslänrare med en månad kvar. De som torrsätter sina flytande hem under orkansäsongen i Karibien och kommer tillbaka via flyg i senhöst, har i stort sett redan seglat ner till Grenada och Trinidad. Övriga som seglar hem sin skuta börjar få besättning och ger sig iväg.

Hawknests Bay - 2015-04-29

Vi har gått från semesterlunk till snigeltempo.

Från St Thomas till Hawknests Bay, St John, blev det bara 13 sjömil men en fantastisk segling i slör. Vart har alla båtar tagit vägen? Längst inne vid stranden finns ett lyxhotell som håller oss med gratis internet av högsta kvalitet och fart. Bara därför vill vi inte flytta oss till någon annan

vik utan uppkoppling till internet.

Så

här såg det ut i Honeymoon Bay på Water Island. Våldigt, våldigt trångt. Ändå kom partyskeppen glidande och skulle in så nära stranden som möjligt.

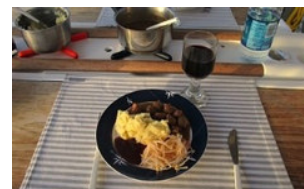
Kon Tiki hade ett riktig steelband ombord. Piratskeppet hade inga marginaler alls till den tyska båten som låg bredvid oss.

Valborg! - 2015-04-30

Nybadade och en drink före maten med Atlanten bakom. Många middagar har varit fantastiska på Valborg genom årens lopp men denna tar priset. Vi satsar på att äta ur förråden pulverpotatismos från Sverige, köttbullar på burk från ICA, groddar på burk och lingonsylt garanterad fri från fasta partiklar. Till detta ett glas rött. Det smakar fantastiskt gott!

Bröllopsdag

Vårt kära Christmas Cove när dagsturisterna har åkt hem.

Första veckan i maj - 2015-05-07

Det har blivit varmt här i Karibien. Tom. slutet på april kom det regn varje natt. Nu är det torrt och hett om dagarna. Våra göromål är enkla. Bada, flytta Mermaid för att kunna handla lite mat och tanka vatten. Därefter tillbaka till en trevlig vik för mer bad.

I Crown Bay finns det affärer, diesel och vatten. Tyvärr är det inget mysigt ställe att ligga på. Där är det ankare som galler och det är inte så lätt att få det att fungera. Två gånger skällde olika surgubbar på oss för att vi kom för nära, tyckte de.

En vänlig själ fanns det och han erbjöd oss sin grannes privata boj. Stan, som han heter, bor i den överbelamrade båten men är någon slags vakt för bojarna runt honom. Här i USVI verkar det inte vara något fritidsnöje med båt. Endera bor man i båten som ligger permanent eller annars kör man business med sin ögonsten. Dagturssegling för kryssningsturister eller hotellgäster. Stanley Lauden med sin fiancé Debora.

Åter igen sitter vi på kvällen och tittar avundsjukt på de som får lasta sina båtar för transport till Europa..

Vi beslutar att gå 8 distans till Christmas Cove igen för där är det fina snorkelvatten.

Lilla ön till höger har ett fantasiskt dyk och snorkelrev. 5 nätter blir vi kvar och vi lär känna djuren som bor här.

Örnrockan cirkulerar under vår båt och letar mat. Speciellt på eftermiddagarna.

Kjell håller i

undervattenskameran och vi jublar av glädje då alla tre djuren ryms inom samma kameravinkel. Sköldpaddan beslutade att gå upp efter luft efter detta foto.

Den är helt orädd så Kjell simmar väldigt nära. Bilden är i original. Inte minsta färgförbättring eller zoomning har använts.

Leinster Bay, St John - 2015-05-12

Leinster Bay, en vik i den stora marinparken som består av halva ön St John. Norr om oss skyddar British Virgin Island med sina öar. Västerut är en glugg där gränsen går mellan USVI o BVI. Gemensamt mellan länderna i Virgin Islands är att alla öar har vänstertrafik eftersom britterna koloniserade först.

Äntligen har vi legat som hemma i skärgården. Längst in med obebyggd natur och utan

sjöhävning. Vi vaknade på morgonen och blev så lyckliga över att höra fågelkvitter.

Vi tar jollen in till stranden för en promenad. Det är inte alltid så lätt att ta sig in. Sjöhäver det för mycket riskerar man att få jollen fylld med vatten och kanske motorn förstörd. Ska man vandra långt (vilket vi aldrig gör) är det problem. Man måste kasta sig av innan jollen når land. Följden blir att man är blöt och alla sand fastnar. Hur kul är det att trava långa sträckor med

sandiga och saltiga fötter i svettiga skor.

Uppe på höjden finns ruiner från en sockerfabrik. Slavarna fick slita hårt i sockerplantagerna. I fabriken kokades sockret i olidlig hetta tills det blev kristallint. Då St John ägdes av danskarna, gjorde slavarna revolt 1733 och gömde sig på ön. Den danska borgmästaren ville ge dem friheten men han blev skjuten, naturligtvis. Franska trupper från Martinique slog ner revolten efter 6 månader. Slaveriet måste vara en av de grymmaste former av människoförakt. Borta i fjärran skådar man Soper's Hole på BVI. Livet var inte lättare där för en livegen heller.

På vägen hem ses några av de vilda (o inplanterade?) djuren. Förutom rådjur, finns det vilda åsnor, getter, tuppar och hönor med tjugvis av kycklingar, ödlor och... tjaa....nåt som ser ut som en mink. En hel koloni som tog sig ner i de uppdragna jollarna på stranden för att leta efter mat. Efter

googlande har vi funnit att den heter moongoos. Inplanterad för att fånga råttor vilket gör att minst 7 andra arter också har utrotats. En konstig växt, som Kjells kära syster Birgitta ska få svara på vad det är eftersom hon är botanist. Nyligen tackad med fest och medalj av kung och fosterland. Grattis! Birgitta svarar: "Växten är odlad och det är en papaya. (Carca papaya-latin, papaw-eng) ".

Vi har blivit ganska lättroade. Våra grannar har en liten vovve. Husse och matte sitter och beundrar sin ögonsten som flyter runt i den gula plastfötöljen. När han tröttnat på den gula får han hoppa över till den lilla vita surfingplattan som bogseras runt. Förutom underhållning av grannbåtar är snorkling det vi gillar bäst. Naturen är färgrikast och mest

levande under ytan.

Lilla ön längre ut i viken rundas med cyklopet på. Bland de finare reven vi sett. Här har man totalförbudit jollar innanför bojningen och det har räddat många koraller.

Exakt 1 år - 2015-05-16

Hon har varit vårt hem i ett helt år och allt har fungerat fantastiskt bra. Inget trasigt men det blå skrovet har vi gett upp hoppet om att få mörkblått igen så länge vi är "under gång". Det får bli höstens jobb att med maskin polera upp glansen igen. Salt och sol tar hårt.

Jag har åtagit mig uppgiften att jaga rost med ett amerikanskt dundermedel. Efter två veckor är det förmodligen dags igen men då har jag lämnat Karibien. Jag flyger hem redan den 20 maj och får krama barn och barnbarn. Kjell stannar kvar och

ser till att Mermaid får det bra på "LAGOS".

Skepparen sliter hårt med uppdateringen av "Sailfish Yacht Analyzer" som finns att köpa på nätet. Kanske vi vinner ARC nästa gång tack vare det fiffiga programmet som han tillverkat?

Skymning i Leinesters Bay för sista kvällen. Vi kommer tillbaka!

Mermaids äventyr från England till Sverige - 2015-06-17

Mermaid har äntligen kommit till Southampton med fraktfartyg. Under tiden har vi fått två veckor i ett försommar-Sverige med gullvivor och syrendoft och fått glädjen att få vara med på Kjells systerdotter Hannas bröllop. Snacka om timing.

Fartyget Lagos är en industri med hårda säkerhetsföreskrifter. Vi står på kajen och blir inte ombordsläppta. Längst ut på kanten på däck får jag syn på vårt sommarhem. Tänk om Mermaid hade trillat i mitt ute på Atlanten.....!

Så småningom inser ansvariga att vi blir både tysta och snälla om vi bara får klättra upp på vår egen båt där vi kan stöka runt innan det är dags för sjösättning.

Vi upptäcker att vi svenskar är ganska vana vid rutiner när det gäller upptagning och sjösättning. Andra nationaliteter tar ju sällan eller aldrig upp sina båtar. Vi är drillade i ideella båtklubbar där det är viktigt att båtägaren vet hur det går till och ansvarar för sin egen båt.

Apropå säkerhet. Hur säker

är det att klättra ner på repstege utanpå ett stort lastfartyg? Vi kom ner lyckligt på Mermaid.

Backstag och dirk fick tas loss innan avlastning men det fixade vi till under gång ner till Hamble Point marina där vi övernattade.

Southampton till Eastbourne - 2015-06-17

Underbart väder med svag medvind. Vi startar tidigt på morgonen för att komma iväg.

The Solent, Engelskmännens kappseglingsmecka. Isle of Weight till vänster. Rev och uppgrundningar är väl markerade med gula bojar som det står "YACHTING" på. Man behöver alltså inte ens ta fram sjökortet för att segla där. Tänk om sjöfartverket

skulle sätta gula bojar runt alla grund i Stockholms skärgård. Det skulle ta bort charmen med både navigering och (lättare) grundstötningar.

Först hade vi tänkt gå till Brighton som har en jättemarina. Så småningom ville vi gå lite till i riktning mot gamla Svedala. New Haven verkade vara en bra hamn. Som tur var ropade vi upp på

VHF:en och frågade om hamnplats

innan vi gick in. "Sorry, ni är för stora för denna hamn", meddelade hamnkaptenen. Vi tutar vidare österut och passerar både vackra klippor och nollmeridianen. Hux flux befinner vi oss på östra

halvklotet.

Dovers vita klippor kan slänga sig i väggen. Dessa kalkstensklippor vi passerade var verkligen kritvita. Man trodde nästan att de var isberg.

Eastbourne har en helt insprängd marina i den engelskan myllan. Vid lågvatten måste man slussa för att komma in i den pittoreska hamnen, byggd med hus och restauranger runt bryggorna, typ Hammarby sjöstad.

En supervacker kväll på garanterat lugnt vatten.

England till Frankrike - 2015-06-17

Vindarna är gynnsamt västliga. Nu gäller det att passa på. Vi gör en lång dagssegling i dag också. Eastbourne - Dunkerque.

Lite dåligt med vatten i infarten till Eastbourne, men det gick.

Slussportarna släpper ut oss 08.30 engelsk tid. England och Portugal är de i Europa som ligger efter övriga länder med en timme. Dagen börjar lugnt med motorgång men vinden ska bralla i ganska ordenligt under dagen visar det sig.

En holländsk båt som vi blåste om utan några som helst problem. Plattläns är alltid en risk för gippar och pendligar. Sjön är tidvis grov och vid vissa tillfällen surfar vi i 16 knop. En fantastisk känsla när 14 ton liksom lättar och flyger. Så småningom ska vi ta oss över till franska sidan. Mitt emellan England och Frankrike går väldigt mycke fartygstrafik i separationszoner. Ungefär som en motorväg, som vi ska korsa. Reglerna är hårda. Skrovet på båten ska gå vinkelrätt mot zongränserna. Med ström och vind kan vår kurs halka iväg men det ska skepparen på 1000- tonnare fatta och kunna räkna ut eller förmodligen se på sin dator.

Här är bojen som markerar mitten på farleden. Båten till vänster hann vi före, nu måste vi hålla utkik till höger. Vi har jättetur. Precis när vi korsat andra hälften kommer sex båtar på ett långt led.

Vid gröna bojen är kusten klar. Några

passagerarfärjor kommer och går in mot Dunkerque men vad är det mot mängden av kryssningsbåtarna i Furusundsleden. Franska sidan är tapetserad med tung industri så det är ingen mysig kust. Nu har vi lämnat Engelska kanalen och har hamnat i Nordsjön. Vi känner oss som hästar på utflykt som har vänt mot stallet. Det är iltransport mot fädernelandet som gäller.

Dunkerque - Breskens - 2015-06-18

Nu kommer tidvatteninformationen på i-padden till stor nytta igen. Vattnet rör sig åt endera ena hållet längs kusten eller åt andra hållet. Strömmen håller samma riktning i ca 6 timmar. Om vi lämnar hamnen kl. 12.00 blir det perfekt timing när

vattnet vänder utanför hamninloppet. På dessa 6 timmar kommer vi att hinna till Breskens i Nederländerna. Här kommer bilder som visar varför vi ilar så fort som möjligt förbi dessa regioner. Dunkerque, hejdå. Noll poäng för hamninloppscharm.

För en månad sedan levde vi i badkläder och hade inga skor på fötterna. Är denna bild från samma planet?

Belgien, inget land vi längtar till. Nu ser vi till att åka förbi så fort som möjligt. Går farten ner mot 5 knop använder vi både motor och segel samtidigt.

Vi har nog blivit lite understimulerade under resans gång. Kjell fotar alla sjömärken.

Midsommarafton - 2015-06-20

Vi lämnade Bresken i södra Nederländerna och jobbade oss norrut. Vilken hamn ska vi sikta på? Rotterdam har ingen småbåtshamn mot havet. Haags båthamn Scheveningen är stängd pga att Volvo Ocean Race båtarna har ett stopp där, innan de seglar vidare till Göteborg. Nästa närmsta hamn blir alltså i Ijmuiden, 80 sjömil, där den stora Noordzee-kanal går in till Amsterdam. Det känns långt eftersom vi inte haft vilodag efter långa dagsetapper. Idag är det inte medvind heller utan halvwind med knöliga vågor eftersom det är så grunda vatten.

Nu hade vi tänkt vara riktigt fiffiga och fånga alla strömmar åt rätt håll på en gång. Ut ur Bresken så sent som mitt på dagen, när vattnet ut, sjunger på sista timmen, trodde vi. Även vi kan halka med fingret på I-padden. Förmodligen hade vi tittat på fel dag för det var en kraftig motström som vi fick tugga oss igenom timme efter timme. Suck. Jell blir glad i alla fall. Det första vi ska sikta på är en ostprick så han tar fram kameran. Detta sjömärke liknar en prost rund som en ost. Dvs. gå öster om pricken. Vattnet forsar fram i säkert 2 knop. Sandbankarna bildar kanaler där tidvattnet får extra fart.

Vi håller oss i en ränna med ostprickar som visar att vi ska hålla oss längs stranden ca 10

sjömil. Pittoreska badhus och restauranger kantar beachen men vem vill utnyttja faciliteterna när det är endast 13 grader varmt.

Så passerar vi den mytomspunna infarten till Rotterdam. Mycket tung fartygstrafik, många fartyg, passera i speciell fålla, ropa och begär tillstånd att få korsa. Vi gjorde allt som stod i Reeds Almanacka men hade inte ett enda fartyg som var på väg ut eller in till Rotterdam. Åter igen inser jag att vi svenskar tar allt med jämnmod där hemma. Segla över till Åland och du har hur mycket fartyg som helst som går fram och tillbaka. Försök korsa farleden hemma vid Trälhavet då kryssningsbåtarna är på väg ut. Ingen klagar och ingen skriker på VHF:en. Skärgårdsfarare är ett erfaret och luttrat släkte utan att göra väsen av det.

Denna midsommarafton 2015, firas i alla fall med jordgubbar och grädde trots kyla och tristess på havet. Klockan 10 på kvällen angör vi Seaport Marina där det finns gott om plats för gästande båtar.

Seaport Marina, Ijmuiden - 2015-06-20

Inloppet till kanalen till Amsterdam. Stor och utsatt för nordliga och nordvästliga vindar. Längre in finns tre olika slussar. En för småbåtar och två slussar för stora fartyg.

Seaport Marina ligger utanför slussarna. Den är jättestor med oändligt långa bryggor att gå på för att komma till grinden ut. Servicen är utmärkt bra. El,

vatten, WiFi ingår i den humana avgiften på 350 kronor.

Midsommardagen till ära får Mermaid en ny fin flagga. Annars har vi ägnat dagen åt att torka dynor efter alla överspolningar. (Det läcker i förpiken). Städat, letat fram fler varma kläder som varit gömda. Nu är Mermaid redo för nordliga breddgrader.

Härifrån ska vi försöka gå i ett svep till Tyskland, 125 sjömil. Alla hamnar ligger på insidan av de Friisiska öarna. Det kan bli 20-30 distans extra i fel riktning bara för att gå ut och in till hamnarna. Därför väljer vi Borkum i Tyskland som nästa hamn. Klockan 5 på morgonen vänder tidvattnet norrut så det blir tidig morgon. I tyska hamnarna finns inte WiFi så nu kan det dröja inna vi kan blogga. Ystad nästa?

Ijmuiden - Borkum - 2015-06-21

125 sjömil. En sträcka lika lång som Landsort till Kalmar. Förvisso sliter vi inte ut oss då vi haft medvind och medström men man har varit ute i blåsten hela dagen och känner sig mosig när man kommer i hamn. Vi betalar Telia extra för att få lite internet innehållandes väder och blogg. Planer för morgondagen blir upp i ottan igen för att gå till Cuxhaven. Det ska bli hårt väder på tisdag så det är lika bra att passera Nordsjön innan.

Dagens sjömärke. Västprick, gå väster om den åtsnörpta midjan på västen.

Dagens monster. Vi höll oss på behörigt avstånd. Troligtvis ett fartyg som ska montera vindkraftverk ute i havet.

Hamnen i Borkum är ett samelsurium av fritidsbåtar och arbetsbåtar. Vi får tränga ihop oss på en industrikaj som varken har el eller vatten tillgängligt för oss turister.

Mitt emot oss på bryggan bor och jobbar en pratglad engelsman som har flickvän i Nynäshamn. Vi var hungriga och trötta och ville bara krypa ner i båten. Mermaids besättning var nog inte så roliga att ha att göra med.

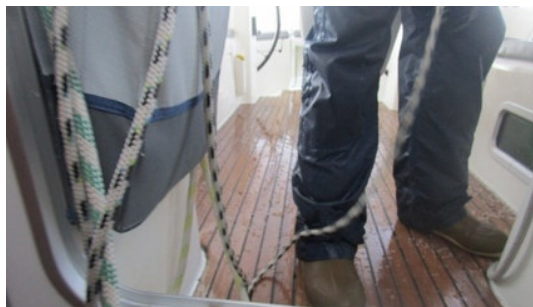
Borkum - infarten till Kielkanalen - 2015-06-24

Måndag är dagen då vi ska ha klarat av Nordsjön. På tisdag ska det blåsa småspik och då vill vi inte vara där. Kjell väcks med en puss på örat kl. 04.30.

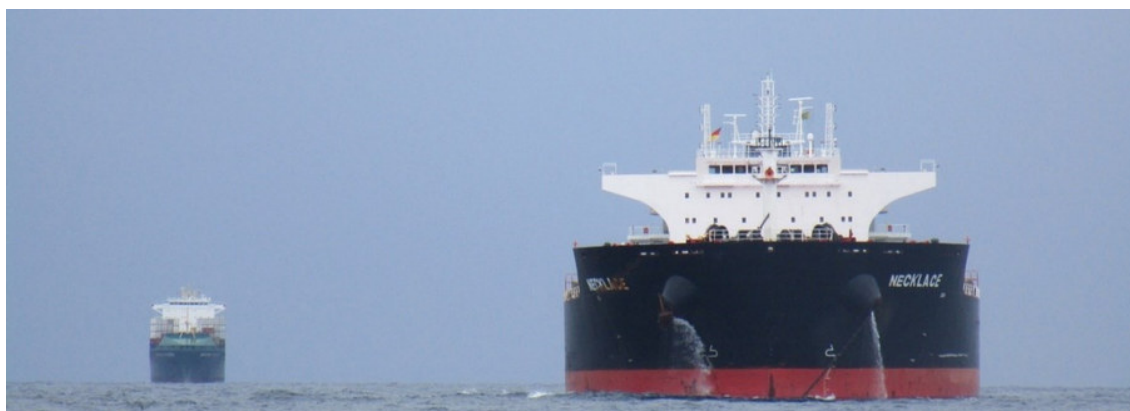

Soluppgång över Borkum. 2 knop medström i utfarten men motvind och motsjö. Borkum Riff, förr en tobak som stoppades i pipan men också ett gigantiskt rev som handböckerna rekommenderar att runda och inte gena över. Vi håller oss till prickade farleden och möter en brytande sjö. Plötsligt orkar inte motorn dra. Vad har hänt? Ut med alla segel, för segla kan man alltid. Då tar vinden slut (men inte vågorna). Ett kolsvart moln som bildar CB (åska) byggs upp i lovart och tar all vår vind. Nu rullar det rejält. Ingen motor, ingen vind. Vi är mitt ute på havet och det har plötsligt blivit 5 meter djupt. Startar motorn igen, kanske den har självläkt?(optimistisk kvinna). Icke, den orkar inte varva. Då kommer Kjell

på att byta dieseltank och vips är vår järngenua som en glad lärka igen. Orsak, skit i tanken som ruskas upp av sjöhävningen.

Precis när vi klarat av revet och styr kosan mot Elbes mynning brakar åskan lös. Haglet fullkomligt vräker ner. Bilden visar hagelkornen som delvis smält undan men innan dess var hela durken täckt av iskulor som bildade en fomidabel iskana.

Vi styr ut mot trafikseparationszonen för att slippa nya åskmoln som kommer farande bakom oss under hela förmiddagen. Vi tolkar vädrets framfart tack vare radarn. Vi får direktkurs mot Bremenhavens infart. God uppsikt och vi styr rakt igenom ankringsområdet där giganterna ligger. Varför sprutar vatten ur stäven, undrar jag? Eh... vad då ligger still, "Neclas" drar upp ankaret och är på väg rakt fram. Det som såg bra ut för 10 minuter sedan är inte alls som man tror då man är framme.

Somliga båtar är stora men några har sitt jobb på havet i små båtar. Någonstans finns skepparn ombord. Vi har världens tur med tidvattenvågen som går in i Elbes delta. Medström ökar på farten med 1,5 knop. Vi passerar Cuxhaven och satsar på att hinna upp till Brunsbuttel där slussarna är, när tidvattnet är som högst.

Ibland måste man få ha en otrolig tur. Efter 13 timmar på havet glider vi in i vidöppna slussportar som sista båt. Hade vi kommit 10 minuter senare hade vi aldrig hunnit med den slussningen utan fått vänta sisådär 2 timmar. Sist in, först ut, vi är på tå. Sno runt några dykdalber och så tar vi lediga platsen i lilla hamnen i Brunsbyttel. Sent på kvällen läser

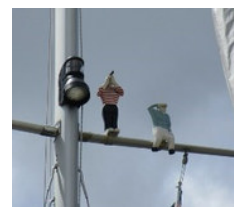
vi på Navtex:en att det är kulingvarning på Nordsjön. Våra beslut har varit helt rätta än så länge. Vi gör high five och Kjell får puss på munnen.

Kielkanalen - 2015-06-24

Kanalen heter egentligen Nordostzee-kanal. Den lilla orten heter

Brunsbüttel och är gullig. Vi måste handla färskmat och varma kläder. Kjell blir överlycklig när han hittar ett sjömärke på självaste huvudgatan.

Hemma har vi krimskrams i fönstren. En sann seglare sätter prydnaden i spridaren.

Nordostzee-kanalen byggdes för exakt 130 år sedan. Frågan är om den anpassad till dagens trafik. Många olika slags fartyg ska samsas och det är trång på vissa ställen.

Här är en typisk mötesplats för stora fartyg. Rakt och industriellt.

Tysk ingenjörskonst. Detta är en bilfärja som flyger över kanalen i linor, hängandes i tågbron, 3 meter över vattenytan.

Så gör

vattenvägen en böj och mjukas upp av strandväxter och sommarblommor på vällen. Bekväma stolar, filt runt benen och varsitt fiskespö. Guldkant på tillvaron.

Kiel - Fehmarn - 2015-06-24

Onsdag och vi slussar ut ur Nordostsjökanalen efter en övernattnig i en liten sjö invid kanalen.

När man kommer fram till slussområdet är allt så stort att man inte riktigt vet vad man ser. Två slussar till höger och två äldre slussar till vänster. Vi försöker lyssna på VHF:en vad som sägs men det är inte så lätt. Allt snack är på tyska. Den stackars fritidsskeppare som frågar slusskonrollen när det är dags, får alltid som svar att läsa manualen och rätta sig efter signallamporna. Herregud, det är ju lampor överallt och inga stämmer överens med de papper vi läser i. Det bästa är att kolla in de som har tysk flagg och följa dem. Sätter de kurs mot slussen så är det bara att gasa och hänga på.

Stora fartyg går alltid in först. Besättningen på den blå båten har varit med förut. Snabbt tar de fram sina fiskespön och får faktiskt napp mitt i slusskammaren.

slussen på andra sidan muren ska en militärbåt in i kanalen. Där blåses det i visselpipor och skriks kommandon på däck.

När vi kommer ut i Kielbukten, pågår Kiele Woche. I princip båtar överallt. Någon ropar hysteriskt på nödkanalen att de förlorat en person som trillat överbord. Vattentemperatur 13 grader. Hu vad hemskt för de berörda!

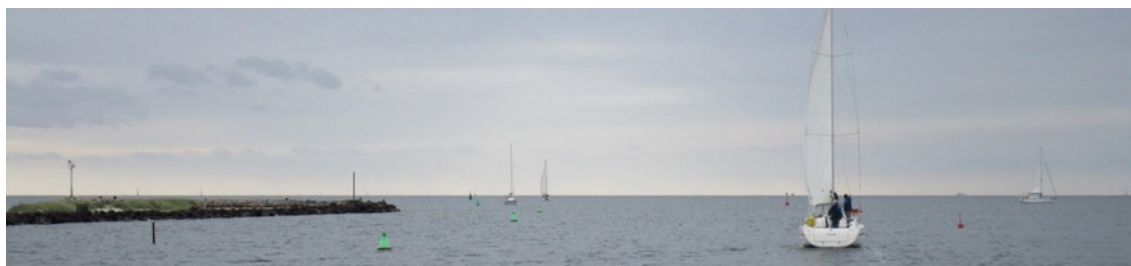
Dagens sjömärke.

Sydprick, pilarna pekar söderut mot Afrika. Sväng mot ekvatorn för att slippa grundstötning. Dvs. gå söder om pricken. Vi övernattar i hamnen Burgtiefe på ön Fehmarn. I morgon torsdag blir det Danmark.

Tyskland - Danmark - 2015-06-25

Ön Fehmarn är tysk och det är dit man kommer om man tar bilfärjan från Rödby till Puttgarden. Utanför går trafikzonen med stora fartyg som kommer från eller ska till Östersjöns alla länder.

Vi startar från viken där orten Burg ligger.

Muddrad ränna leder oss ut till sydvästra Östersjön. Svag medvind råder så det blir överlevnadsbart i sittbrunnen. Det här är ingen semestersegling för oss. Det är transport hem så vi vill ha hög snittfart. Södra Östersjön är grund. Djupet visar bara 22,5 meter. Vår fart, tack vare motor och segel, är nästan 10 knop. Vattentemperatur 10.2 grader, i slutet på juni! Den sjunker vartefter vi kommer norrut. Har isen släppt i Stockholm?

Vi angör hamnen Klintholm på Mön i Danmark. En pittoresk hamn med semesterby intill bryggorna och en fiskeflotta bakom knuten.

Färsk rödspätta severas på restaurangen och smakar underbart gott.

Kvällssolen värmer lite och det blir en fin avslutning på dagen.

Lämnar Klintehamn tidigt på morgonen och sätter kurs mot Simrishamn.

Mön's vita klinter lyser i morgonsolen. 2007 skedde ett stort ras i samband med en storm.

Äntligen Sverige - 2015-06-29

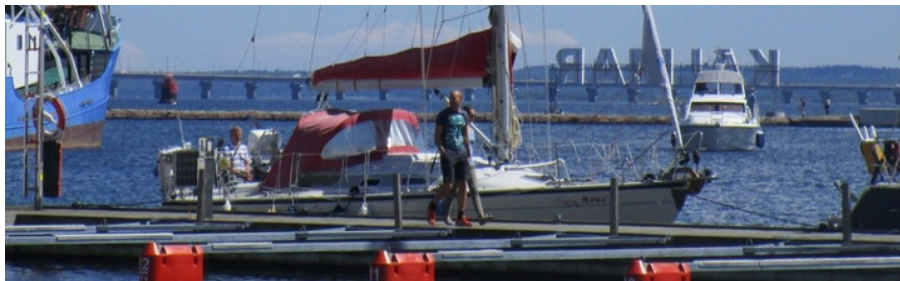
Efter en natt i Danmark, är äntligen, nästa hamn svensk.

Simrishamn. En trevlig lite sommarstad men vi bara stressar vidare. Ända landkänningen är då vi går för att betala hamnavgiften på kvällen. Tidig lördagmorgon styr vi ut på Hanöbukten i total bleke. Normalt brukar det komma lite vind fram på dagen men det var lika kavlugnt hela dagen. För att det inte ska bli för tråkigt utför vi lite underhållning på Mermaid. Ny rost från Atlannttransporten gnuggas bort.

Utklippan passeras i ett huj. Vi tycker annars att de svenska sjömärkena är bra ynkliga, syns inte förrän man nästan kör på dem.

14 timmar efter start angör vi Kalmar. Motiveringen att gå så lång dagsetapp var att vi skulle få ett celebret besök på söndagen. Ulf och Annika tittar förbi efter kompisars bröllop i Kalmar-trakten. Fika och sedan är det adjö igen, Tiden går alltid för fort då barnen hälsar på.

På kvällen är det dags för nya överraskningar. Thomas Jeppson, Viggbyholms Båtklubb's alldeles egna kassör med Ulf som gast, kommer inglidande i Kalmar hamn på väg söderut. Oh så kul, att få prata båtklubb och lösa alla båtklubb'sproblem på en kväll över ett glas vin. Mycket ord och lite verkstad är ju lätt och behändigt för oss som har varit borta i ett år.

Måndagskväll avslutas i Byxelkrok på norra Öland, efter 43 sjömil. Solnedgång vid Neptuni ängar.

Byxelkrok - Ringsöarna - 2015-07-02

En tidig morgonstart igen för nu ska vi göra sista långa etappen för att komma upp till Trosa-trakten.

Raka spåret ute till havs från Byxelkrok på Öland till Ringsöarna strax söder om Trosa. Stora regnmoln bygger upp in över land men vi slipper eländet så långt ut från kusten.

Ringsöarna är här en egen arkipelag helt skyddad från havet. 12 timmar efter start kastar vi ankare och får uppleva det som är så fantastiskt med svenska skärgården. Blankt vatten, rofylldheten. Vi bara njuter, andäktigt. Vi väljer att ligga kvar en dag.

På förmiddagen blir vi uppbringade av LIWIMA. Besättning är min bror Tord med sin Annmari och barnbarnet Mattias.

Vår långsegling avslutas - 2015-07-02

När avslutar man en långsegling? Vi får hjälp på traven av min syster Nina som har hittat på en överraskning förstår vi. Under förmiddagen ska vi ta oss till Tofsö, söder om Trosa, där Nina och hennes man Jan har sommarstuga.

Det här vill vi avsluta med flaggorna i topp. Alla länders nationsflaggor som vi besökt, hissas. I styrbords spridare hissas ARC-flaggan och reklamflagga för Gran Canaria.

Mermaid har kommit hem med sommaren. Den korta turen förbi Sävsundet bjuder på ett makalöst väder. Vi känner en vördnad och tacksamhet för att vi har lyckats förverkliga vår dröm. Vi blir helt överväldigade då vi närmar oss bryggan. Vilket mottagande! Vår son Anders med barnen Livia och Sofie, Jan, Maria med Viola i knät och Uno, Vera och Hugo med pappa Jonas och sist i raden min kära syster Nina som organiserat hela välkomstfirandet. STORT TACK!!

TACK TILL

För Atlantöverfarten vill vi säga ett stort TACK till.....

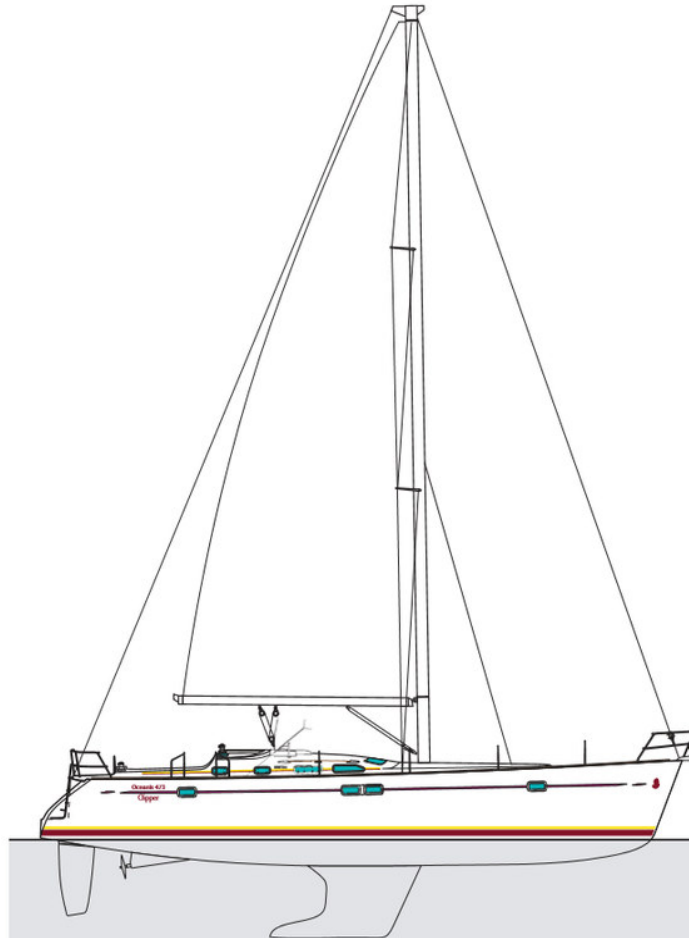

...Matte och Lotta som bidrog till att det blev möjligt. Dessutom ett trevligt sällskap under jul, nyår och besök av olika öar i Karibien. De båda har under vinter och våren uppnått den gyllene medelåldern och blivit mogna ungdomar. Grattis i efterskott och förskott!

Min bror Tord som helst isjaksseglar, har varit sambands-central med Search and Rescue i egen regi. Via SMS har vi medelat då vi lättat ankare. Han har följt oss via AIS och konstaterat att vi kommit fram helskinnade. Ibland innan vi ens själva har fattat det. Många TACK för din support och fantastiska uppföljning.

S/Y Mermaid

BENETEAU 473												
SPECIFICATIONS			MECHANICAL		INTERIOR			SAILS / RIGGING				
Designer	Finot / Conq		STD Engine	Volvo	Std. Layout	2C 2T		Std. Mast	Roller furling			
Stylist	Beneteau		Model / HP	D2.55 - 55hp	Wood Finish	Moabi		I	53'10"	16.42 m		
Year Introduced	2000 ('01 model)		Transmission	MS 25 L	Max Headroom	6' 8"		J	18'3"	5.55 m		
L.O.A.	46' 11"	14.30 m	Gear Reduction	2.27 : 1	Berth Sizes	2 Cabin	3 Cabin	P	47'5"	14.44 m		
Hull Length	46' 5"	14.15 m	Shaft Diameter	30 mm	Forward	6'10" x 4'7"	same	E	17'1"	5.20 m		
L.W.L.	43' 10"	13.35 m	Propeller	17 x 16 RH 3 blade	Alt	6'9" x 6'5"	6'9" x 5'4"	STD Genoa	140%			
Beam	14' 2"	4.31 m	OPT Engine	Yanmar	Settee	6' 0"	6'9" x 5'4"	STD Sail Area	1,076 sq ft.	100 sq m		
Displacement	24,277 lbs	11,012 kg	H.P.	76	Ice Box Capacity	5.6 Cu/ft		Mast Ht. Over DWL	59' 5"	18.10 m		
Cockpit Size				TANKAGE	12V Fridge	Adler Barbour		Mast length	60' 4"	18.40 m		
				Fuel	12V Freezer	Adler Barbour		Sailmaker	Neil Pryde			
				Water	222 gal	Stove	3 burner w / oven		Opt. Mast	Classic		
				Holding	2 x 22 gal	MAST / HARDWARE			I	53'10"	16.42 m	
KEELS	Standard Fin / bulb		ELECTRICAL			Mast Mfr	US Spars		J	18'3"	5.55 m	
Weight	8,157 lbs	3,700 kg	Batteries	1 x 100 a, 3 x 200 a		Main Furling	US Spars		P	47'8"	14.54 m	
Draft	5' 7"	1.70 m	Alternator	110 amp		Jib Furler	Profurl		E	17'1"	5.20 m	
Optional	Fin / bulb		12V Circuits	29		Winches	Lewmar		STD. Genoa	140%		
Weight	7,275 lbs	3,300 kg	110V Outlets	7		Primary	54 CSTO		STD Sail Area	1117 sq ft	104sq m	
Draft	6' 11"	2.10 m	Charger Size	100 amp*		Secondary	n/a		Mast Ht. Over DWL	59' 5"	18.10 m	
Optional	n/a		*with 2000 Watts inverter			Maneuvering	40 CSTO**		Mast length	60' 4"	18.40 m	
Weight			NOTES						Sailmaker	Neil Pryde		
Draft			** Port side winch electric 40 CEST						PERFORMANCE			
SHIPPING DIMENSIONS			Optional Tall mast dimensions:						CE Rating	A		
On Cradle w/STD Keel L x W x H			I - 57'5" - 17.50 m						Displ/Length	129		
			J - 18'3" - 5.55 m						S/A to Displ	17.3		
On Cradle W/O Keel L x W x H			P - 50'12" - 15.54 m						Hull speed	9.3 kts		
			E - 17'1" - 5.20 m						PHRF Handicap	n/a		
Specifications subject to change without notice, and are not contractual in nature												
Rev. Aug '06												

